

Ještě mi
chvilku zpívej

Ještě mi chvilku zpívej a neříkej, že už to neumíš,
at' se zas cítím takhle maličkej a jak ti srdce pro mě bije.
Ještě mi aspoň chvilku zpívej, at' můžu sladce ztrácet vědomí
a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.

Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny:

někdo nás vyfotí i přes panel
a zbudou jen dva stíny na zdi.
Když zpíváš, je mi jak dávno,
v bezpečí babiččiny peřiny
a nemám strach,
jen o to jediný,
že už bude konec prázdnin.

Ještě mi zpívej
a já to vážně nikde nepovím,
že ti to trošku ujelo,
prostě ses netrefila.
Muzika není pro každého,
jen pro ty, co maj' uši hladový;
a mně už v uchu hrozně kručelo
a tys mi ho tak hezky naplnila.

Tak prosím prosím, ještě zpívej,
at' zapomenu všechny rozumy.
Já vím, že ti to nikdy nevrátím,
i když se tváříš hezky skromně.

Ještě zpívej,
a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím,
když nezpívají pro mě?

Vlasta Redl, *1959

OBSAH

A

All My Loving
Anděl
A pak
Až se k nám právo vrátí
Až vzlétnou ptáci

B

Babička Mary
Batalion
Bedna od whisky
Big Bang Theory Theme
Bláznova ukolébavka
Bratříčku zavírej vrátka
Buráky

C

Co jsem měl dnes k obědu

Č

Černý muž
Červená řeka

D

Dajána
Dál tou vodou
David a Goliáš
Dej mi víc své lásky
Děti jdou, kam je pošlou
Dežo
Dokud se zpívá
Doney Gal
doprdelepráce
Dům u vycházejícího slunce

E

F

Frankie Dlouhán
František

G

Grónská písnička
Guantanamo

H

Haň, bílou plání
Hej teto!
Ho ho Watanay
Holubí dům
Honky tonky blues
Hudsonský šífy

CH

Chajda malá
Chaloupka
Chodím po Broadwayi

I

Indiánská ukolébavka (Ho ho Watanay)

J

Jaro
Jdou po mně, jdou
Jednou budem dál
Jiné to nebude
Jožin z bažin

K

Každý ráno na piáno (Honky tonky blues)
Kde jsou?
Když jsem byl chlapec malej
Když mě brali za vojáka
Kočka na okně
Kometa
Krajina posedlá tmou

L

Lachtani
Leaving on a Jet Plane (Spinkej)
Léta dozrávání
Little Big Horn
Lod' John B. (Zvedněte kotvy)
Lojza a Líza

M

Maják
Malé české blues (*aneb doprdelepráce*)
Malé kotě
Marie
Marnivá sestřenice
Medicinman
Mezi horami
Milenci v texaskách
Montgomery
Morituri te salutant
Motýl

N

Naděje a touhy
Nám se stalo něco překrásného
Náměšť
Na předměstí stával dům (Až vzlétnou ptáci)
Něco o lásce
Nechte zvony znít
Nemusí bejt

Niagara
Noe

O

Okoř
Oranžový expres

P

Pane prezidente
Pánu Bohu do oken
Pár havraních copánků
Parta z ranče Y
Pocestný
Pod dubem, za dubem
Pohoda
Povídej
Pramínek vlasů

R

Rád chodím na poštu
Rodné údolí
Rosa na kolejích
Rovnou, jó tady rovnou
Ruty šuty Arizona, Texas
Růže z Texasu

Ř

Řekni, kde ty kytky jsou

S

Santa Lucia
Severní vítr
Slavíci z Madridu
Slunečný hrob
Sluníčko
S nebývalou ochotou
Soudný den
Spinkej
Sprostý admin Dušan
Stánky
Stará archa
Starý příběh
Stojí hruška v širém poli
Svaz českých bohémů
Svět s náma houpá

Š

Šaty dělaj člověka
Širý proud
Škrhola
Šlapej dál (Spirituál kvintet)
Šlapej dál (Michal Tučný)

T

Tisíc mil
Trpasličí svatba
Třešně zrály
Třešničky
Tři citrónky
Tři kříže

U

U nás na severu

V

Vadí, nevadí
Valčíček
Válka růží
Veď mě dál, cesto má
Velrybářská výprava
Vesnická romance
Vinnitou
Voda už je svařená
Voda, voděnka

W

Waterloo

Y

Yesterday

Z

Za svou pravdou stát
Zelené pláně
Zlaté střevíčky
Zvedněte kotvy

Ž

Život je jen náhoda
Žíznivá

Čechomor

Mezi horami
Stojí hruška v širém poli

Beatles

All My Loving

Buty

František

Jarek Nohavica

Dežo
Grónská písnička

Jiné to nebude
Jdou po mně, jdou
Komete
Lachtani
Pane prezidente
U nás na severu

Michal Horák

Hej teto!
Nemusí bejt
Voda už je svařená
Žíznivá

Pokáč

Rád chodím na poštu
Sprostý admin Dušan

Spirituál kvintet

Až se k nám právo vrátí
Batalion
Dál tou vodou
Děti jdou, kam je pošlou
Doney Gal

Chaloupka
Pocestný
Soudný den
Spinkej
Stará archa
Starý příběh
Svět s náma houpá
Širý proud
Šlapej dál
Třešničky
Válka růží
Za svou pravdou stát
Zelené pláně

Tomáš Klus

A pak
Marie
Noe
Pánu Bohu do oken

z pohádek

Nám se stalo něco překrásného
Pod dubem, za dubem
Voda, voděnka

ALL MY LOVING

capo 2

Em A⁷ D Hm
1. Close your eyes, and I'll kiss you, tomorrow I'll miss you,
G Em C A⁷
remember I'll always be true.

Em A⁷ D Hm
And then while I'm away I'll write home everyday
G A D
and I'll send all my loving to you.

2. I'll pretend, that I'm kissing, the lips I am missing
and hope, that my dreams will come true.
And then while I'm away I'll write home everyday
and I'll send all my loving to you.

Hm B⁺ D
R: All my loving I will send to you.
Hm B⁺
All my loving, darling I'll be true.

G D Em A D
B:

3. Close your eyes and I'll kiss you, tomorrow I'll miss you,
remember I'll always be true.
And then while I'm away I'll write home everyday
and I'll send all my loving to you. **R.**

Hm D
C: All my loving, all my loving,
Hm D
ooh, ooh, all my loving I will send to you.

ANDĚL

- G**   **Em**   **G**   **D⁷**
- 1.** Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla,
G   **Em**   **G**   **D⁷**   **G**
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

- G**   **Em**   **G**   **D⁷**
- R:** A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G   **Em**   **G**   **D⁷**   **G**   **Em**
aby mi mezi dvěřmi pomohl hádat, co mě čeká
D⁷   **G**   **Em**   **D⁷**   **G**
a nemine, co mě čeká   a nemine.

- 2.** Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat. **R.**
- 3.** Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy. **R.**

A PAK

- A** **C#m**
1. Jednou štěstí dohoní i ty jezdce na koních
Cm Hm E E⁷
co hledají ho v cizích stájích.
A C#m
Jednou hrana zazvoní i těm jezdcům na koních,
Cm Hm E E⁷
co stále vedou svou cestou šedou.

A C#
R: \: A pak, koně klus promění v cval,
D E
nic stejné nebude dál, svět promění se. :\

2. Až ten vítr zavane, vzplane srdce, hlava ne
a začne bít, zavládne klid.
Oči jezdců spatří svit obzoru, kam chtěli jít,
kde spočinou, kde spočinou. **2×R.**

AŽ SE K NÁM PRÁVO VRÁTÍ

Dm

1. Chci sluncem být a ne planetou,

A⁷ Dm

až se k nám právo vrátí,

Dm

chci setřást bázeň staletou,

A⁷ Dm

až se k nám právo vrátí. (vrátí)

Dm C F

- R:** Já čekám dál, já čekám dál,

B A A⁷ Dm GmA

já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrá tí,

Dm C F

Já čekám dál, já čekám dál,

B A A⁷ Dm

já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,

až se k nám právo vrátí,

a na co mám chuť, to budu jíst,

až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,

až se k nám právo vrátí,

a jako člověk chci svůj život žít,

až se k nám právo vrátí. (vrátí) **R.**

4. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,

až se k nám právo vrátí,

své děti po svém vychovávat,

až se k nám právo vrátí.

5. Už se těším až se narovná,

až se k nám právo vrátí,

své věci rozhodnu si sám,

až se k nám právo vrátí. (vrátí) **2×R.**

AŽ VZLÉTNOU PTÁCI

Hm/E A Hm/E A G^{maj} A⁷ H^{sus2}/F#/F#/F#

I:

D⁶ A⁷ D⁶ G^{maj} A⁷ D⁶ A⁷

1. Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával,

D⁶ A⁷ D⁶ G^{maj} A⁷ D⁶

drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.

G^{maj} A⁷ G /A-H-A G^{maj} A⁷ G /A-H-A

Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,

G^{maj} A⁷ H^{sus2} H^{sus2}

když musí jít večer spát.

2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou,
vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou,
na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.

3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel, kam chtěl, smutné lampy lidem zhasel.
Pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní,
průzračnou, jak dětský smích.

Akordy Hm a A hrát pomocí barré.

Hm/E A Hm/E A G^{maj} A⁷ H^{sus2}/F#/F#/F#

I:

4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
na dlani sníh dětství tál, i když padal bez ustání,
den začíná tichou flétnou, chvíli předtím nežli vzlétnou,
hejna ptáků ve větvích.

Hm/E A Hm/E A G^{maj} A⁷ H^{sus2}/F#/F#/F#

I:

5. Na předměstí stával dům, malý Lučín si tam hrával,
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,
když musí jít večer spát.

Hm/E A Hm/E A G^{maj} A⁷ H^{sus2}/F#/F#/F# D^{maj}

I:

BABIČKA MARY

Am

1. Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordiller,

Dm Am H⁷ E

pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.

Am

Pikovická rýžoviště zlata čerí se v příboji Sázavy,

Dm Am Dm E⁷ Am

ale zato krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.

G⁷ C G⁷ C

Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,

G⁷ C F F^{#dim} E

plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.

Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,

rudé squaw se chvějí, a pak vzdychnou: „Blíží se k nám postrach prerie.“ G⁷

C D⁷ G⁷ C

- R: Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem.

D⁷ G⁷ C E⁷

Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce, ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale zato tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí,
a babička vchází do dveří,
„Pintu ginu, lumpové prokletí!“
bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.
Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změnil v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo,
s šlajsnou svatojánských atolů.

- R: Mary, babička Mary,
pádluje bez námahy,
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary
jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.
Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji Polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babička za pár dní zabila
volební agitace.

- R: Mary, bojovná Mary,
už neseďává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary
volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

BATALION

Ví - no máš a mar-ky - tán- ku, dlou-há noc se pro-hý - ří.
Ví - no máš a chvil-ku spán-ku, dí - ky, dí - ky ver- bí - ří.

Am **C** **G** **Am Em**

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá vá,

Am **G Am Em Am**

ostruhami do slabin koně po há ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů karabin zvon už vyzvání.

Am **C** **G** **Am**

- R:** Víno na kuráž a pomilovat markytkánku,

C **G AmEm Am**

zítra do Burgund batalion za mí ří.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád. **R.**

BEDNA OD WHISKY

- Am**   **C**   **Am**   **E**
1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Am   **C**   **Am** **E**   **Am**
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
                                 C   **Am**   **E**
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
Am   **C**   **Am** **E**   **A**
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.
- R:**   **A**   **D**   **E**   **A**
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
                                 D   **E**   **A**
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
                                 D   **E**   **A**
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
                                 D   **E**   **A** **Am**
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok.

BIG BANG THEORY THEME

C D G D/F# Em

1. Our whole universe was in a hot dense state,
then nearly fourteen billion years ago expansion started, wait...
The Earth began to cool, the autothrops began to drool,
Neanderthals developed tools,
we built a wall.(We built the pyramids!)
Math, science, history, unraveling the mysteries,
that all started with the big bang!
2. "Since the dawn of man" is really not that long,
as every galaxy was formed in less time, than it takes to sing this song.
A fraction of a second and the elements were made,
the bipeds stood up straight, the dinosaurs all met their fate,
they tried to leap, but they were late
and they all died. (They froze their asses off.)
The oceans and Pangea, see ya, wouldn't wanna be ya
set in motion by the same big bang.

C D Am⁷

It all started with the big bang!

D G Em Am⁷

- B:** It's expanding ever outward but one day

D G Em Am⁷

it will cause the stars to go the other way,

D Am⁷ D

collapsing ever inward, we won't be here, it won't be hurt.

Am⁷ G/B C D

Our best and brightest figure, that it'll make an even bigger bang!

3. Australopithecus would really have been sick of us,
debating how we're here, they're catching deer. (we're catching viruses)
Religion or astronomy, Descartes or Deuteronomy,
it all started with the big bang.
Music and mythology, Einstein and astrology,
it all started with the big bang.
It all started with the big bang!

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

- D**   **A**   **G**   **D**
1. Máš má ovečko dávno spát i píseň ptáků končí.
D   **A**   **G**   **D**
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
A   **G**
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A   **G**   **A**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.
- D**   **A**   **G**
R: Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát,
E   **D**   **G**
ty mě můžeš hrát. Vždyť přijdou se ptát,
D   **G**   **D**   **G**   **D**
zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých představách už mizíš.
2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám. **R.**

BRATŘÍČKU ZAVÍREJ VRÁTKA

- Em** **G**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
D **H⁷**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
C **H⁷**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku v polobotkách.

- Em Hm Em Hm Em Hm Em Hm**
R: Prší a venku se setmě lo,
Em Hm Em Hm EmHm
tato noc nebu de krát ká.
Em Hm C Hm Em C Hm H⁷
Berán ka vlku se zachtělo. Bratříčku! *rec:* Zavřel jsi vrátka?

- 2.** Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami.
Nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá.
Budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme. **R.**

BURÁKY

1.   D   G   D
Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války,
  E   A⁷
na polích místo bavlny teď rostou bodláky.

          D   G   D
Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,
  A⁷   D
jak válejí se klidně a louskaj buráky.

R: D   G   D
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
  E   A⁷
je lepší doma sedět a louskat buráky.

          D   G   D
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
  A⁷   D
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá „Yankeeové jdou,“
a mužstvo stále křičí, že dál už nemohou.
Plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná armáda jen louská buráky. **R.**

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy zas půjdeme políbit.
Pak zeptaj se tě: „Hrdino, cos dělal za války?“
„Já flákal jsem se s kvérem, a louskal buráky.“ **R.**

CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU

- E**   **A⁷**   **E**   **A⁷**
1. Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,
E   **A⁷**   **D⁷**
představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu:
G   **A⁷**   **D⁷**   **G**
\: Knedlíky se zelím, se zelím kyselým. :\
H⁷   **E**   **A⁷**   **H⁷**   **E**
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.
2. ... pak jsem jedl u stolu, kdo ví co v rosolu.
3. ... kapustu vařenou, jedli jsme ji s Mařenou.
4. ... sám jsem si za pecí zadělal telecí.
5. ... šklubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.
6. ... uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šodó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky,
co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu,
vařené bravčové, sežrali ho bačové,
žinčica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vode dna dala tetka hodná,
zaječí pysky, zapíjel jsem whisky,
kuní ocas na špeku, přinesli mně od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařenky.

ČERNÝ MUŽ

G

G⁷

1. Černý muž pod bičem otrokáře žil

C

G

černý muž pod bičem otrokáře žil,

H⁷

Em

černý muž pod bičem otrokáře žil,

Am⁷

D⁷

G

(D⁷)

kapitán John Brown to zřel.

- R:** Glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
kapitán John Brown to zřel.

2. \: Sebral z Virginie
věrných přátel šik :\
prapor svobody tam zdvih. **R.**

3. \: V čele věrných město
Herpers-Ferry jal, :\
právo, vítězství a čest. **R.**

4. \: Hrstka statečných však
udolána jest, :\
kapitán John Brown je jat. **R.**

5. \: Zvony Charles Townu
z dále temně zní, :\
poslední to Johnův den. **R.**

6. \: John Brown mrtev jest
a jeho tělo tlí, :\
jeho duch však kráčí dál. **R:**

verze Waldemara Matušky

1. Dávno svět už jméno Johna Browna zná,
zní jak polnice a trubka vítězná.
V záři táborových ohňů zas a zas
tahle píseň zdvíhá hlas.

- R:** Glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
glory, glory aleluja,
jménu kapitán John Brown.

2. \: V bídě okovů žil celý černý Jih, :\
až k boji za svobodu houfy statečných
zvedl kapitán John Brown. **R.**

3. \: Vlajka nad hlavou jim
sotva začla vlát, :\
zákeřnou přesilou je poražen a jat
v boji kapitán John Brown. **R.**

4. \: Z rána v Charles Townu
umíráček zní, :\
před popravčí četou ve své chvíli poslední
stojí kapitán John Brown. **R.**

5. John Brown je mrtev, ale živ je ideál,
ten, za nímž doposledka jako stála stál.
John Brown je mrtev,
ale pravda, které přál,
jako slunce září dál. **R.**

ČERVENÁ ŘEKA

- D F# Hm D⁷ G D**
1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí,
Am H⁷ Em A⁷
a kde ční červený kamení,
D F# Hm D⁷ G Gm
žije ten, co mi jen srdce ničí,
D Hm E⁹ A⁷ DGD
toho já ráda mám k zbláznění.
2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví. **H⁷**
- E G# C#m E⁷ A E**
3. Často k nám jezdí vá s kytkou růží,
Hm C#⁷ F#m H⁷
nejhezčí z kovbojů v okolí.
E G# C#m E⁷ A Am
Vestu má, uši tou z hadích kůží,
E C#m F# H⁷ EAE
bitej pás na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
a kdy prý mu to svý srdce dám?
Na to já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám. **C⁷**
- F A Dm F⁷ B F**
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
CmD⁷ Gm C⁷
hlavu mám bolavou závratí,
F A Dm F⁷ B Bm
ale já přesto dál budu věrná,
F Dm G C⁷ FBF
dokud sám se zas k nám nevrátí.

DAJÁNA

- C**   **Am** **Dm**   **G⁷**
1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
C   **Am** **Dm**   **G⁷**
ona zatím potají jediného v mysli má.
C   **Am**   **F**   **G⁷**
Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
C **Am** **F**   **G⁷**   **C**   **Am** **Dm** **G⁷**
krásná, bláhová Dajána.
2. Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůhví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.
- F**   **Fm**   **C**   **C⁷**
B: Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí,
F   **Fm**   **G**   **G⁷**
stále čeká, čeká dál, oo, oo, ooo oo oo oo.
3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
sama bude věčně snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

DÁL TOU VODOU

R: **Em C Em C**
Dál, dál tou vodou,
H H⁷ Em H⁷
dál, dál tou vodou, bratři,
Em C Em C
dál, dál tou vodou,
C⁷ Em Am⁷ H⁷F⁷ Em
než vítr vlny kalné rozbouří.

Em C G⁶D G
1. Bílý zástup spěchá dál,
C⁷ Em Am⁷ H⁷F⁷ Em
vítr vlny kalné rozbouří,
Em C G⁶D G
hned v patách vojsko má, které vyslal král,
C⁷ Em Am⁷ H⁷F⁷ Em
vítr vlny kalné rozbouří. **R.**

2. Blesků zář nám svítí tmou,
vítr vlny kalné rozbouří,
kdo dojde k cíli, zem spatří svobodnou,
vítr vlny kalné rozbouří. **R.**

DAVID A GOLIÁŠ

C Am F G C Am F G⁷

Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.

C A Dm G⁷ C H⁷

Podívejte se na ně, musíte naříkat.

Em A H⁷Em A H⁷

Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.

G Em Am D⁷G G⁷

Klidně sed'me na židli, čtème Bibli, tam to všechno je.

C Am DmG⁷ C Am Dm G⁷

Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla veliká bída,

C Am F Fm C A^{b7} G⁷

jak ti bídní Filištíni válku vést nebyli líní, až potkali Davida.

C Am Dm G⁷ Am Dm G⁷

David šel do války volky, nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky.

C Am F Fm C G⁷ C

V pochodu se cvičil v hodou, dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.

A^b C D⁷

Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!

G⁷ E⁷ Dm⁷ G⁷

Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.

C Am DmG⁷C Am DmG⁷

Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí, prakem zatočí.

C Am F Fm

Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž.

C D⁷ G⁷ C

A jakej byl Go li áš!

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY

- Em** **G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Em **D** **H⁷**
co podporujou dobrou náladu, aú,
Em **A** **Am**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Em **H⁷** **Em D⁷**
v noci chodit strašit do hradu.
- G** **H⁷**
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
Em **C** **G** **D⁷**
má drahá dej mi víc své lásky aú,
G **H⁷**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Em **C** **G** **H⁷**
já chci jen pohládit tvé vlásy aú.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky, s citem pro věc, jako vždycky,
vyřábím tu hradní záhadu. **R.**
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aú,
mi dokonale zvednul náladu, aú,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů.

DĚTI JDOU, KAM JE POŠLOU

CHILDREN GO, WHERE I SEND THEE

G
R: Děti jdou, kam je pošlou,
jdou, kam je pošlou, ó
C D⁷ G
a jak jdou, tak melou svou, že prý:

- G**
1. Sám zůstal Sám se svou slávou,
G C G D⁷ G
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**
  2. Dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sám se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**
  3. Tři byli páni Dáni,
dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sám se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**
  4. Deset bylo besed, kde rád si nikdo nesed,
kejt bylo devět a sněd je sám Nedvěd,
dál osmý stál ten král, co se jen bál,
sedum dědů k dědům se posadilo před
dům,
šest bylo měst, kde říkali „Čest!“
pět bylo vět, co podepsali hned,
ven ze čtyř stěn kdo chodí je ctěn,
tři byli páni Dáni,
dva chytli lva, co couvá,
sám zůstal Sám se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou. **R.**

R: Children go, where I send thee,
how shall I send thee?
Well, I gonna send thee one by one:
(*two by two, three by three...*)

1. One for the little bitty baby, born, born,
born in Bethlehem. **R.**
2. Two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem.
3. Three for the Hebrew children,
two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem.
4. Twelve for the twelve apostles,
eleven for the eleven deriders,
ten for the ten commandments,
nine for the nine, that stood in the line,
eight for the eight, that stood at the gate,
seven for the seven, who never got to
heav'n,
six for the six, that never got fixed,
five for the five, that stayed alive,
four for the four, that stood at the door,
three for the Hebrew children,
two for Paul and Silas,
one for the little bitty baby,
born, born, born in Bethlehem.

DEŽO

Am Am/G F E

1. Dežo má nože a já panebože ani tyč.
Říkám si „Du bist ein Esel“,
kam jsi to vlezl, jdi pryč.
Temný kout tohohle města,
to mě mohlo napadnout,
že mě tu někdo ztrestá, vole,
tady je minové pole.
2. Dežo je borec, sune se jak ledoborec tup tudu.
A já, mameluk,
se pivem namelu, a pak tu du.
Temný kout, milá slečno,
to mě mohlo napadnout,
že je tu nebezpečno, slova, slova, slova.
Hlavně neprovokovat.

Am Am/G F E

- R:** \: Mám bílou kůži ve tmě zářím,
Am Am/G F E
jako lejno na oltáři,
Am Am/G F E
jako zlatáák vprostřed herny,
G^{dim} E
proč jsem se nenarodil černý. :\ tu du dup

3. Mý vlasy zrezlý mi za ty roky slezly, mám pleš.
Dežo se šine, říká mi, skine, kam jdeš?
Temný kout, má pleš se leskne,
to mě mohlo napadnout,
že mě tu někdo pleskne bubu, bubu, bubu,
přes tu moji bílou hubu. **R.**

DOKUD SE ZPÍVÁ

- 1.** Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Em Dm⁷ F C Em Dm⁷ G⁷
C Em Dm⁷ F C Em Dm⁷ G
Včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
F G C Am G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Em Dm⁷ G⁷ C Em Dm⁷ G⁷
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
- 2.** Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky.
Ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 3.** Do alba jízenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život ja leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 4.** Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 5.** Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: Lidi, jste tam?
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

DONEY GAL

E H⁷ A E

1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,

H⁷ A E

stádo mu zbloudilo Bůh ví kam.

E H⁷ E A E

- R:** Ať sníh, či déšť padá tmou, já a můj Doney Gal nesmíme snít.

H⁷ E A E

Stále dál cestou svou já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíc mil,
stále jen spolu, neznáme cíl. **R.**

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem a ne Doney Gal. **R.**

DŮM U VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE

A HOUSE OF THE RISING SUN

- Dm F G B Dm F A**
1. Snad znáš ten dům za New Orleans, ve štítu znak slunce má,
Dm F G B Dm A Dm A⁷
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých a kde jsem zkejs i já.
2. Mé mámě Bůh dal věnem, prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou, jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční, ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští, pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans a měl tam k slunci blíž.
1. There is a house in New Orleans they call the Rising Sun.
And it's been the ruin of many a poor boy and God I know I'm one.
2. My mother was a tailor she sewed my new blue jeans.
My father was a gamblin' man down in New Orleans.
3. Now the only thing a gambler needs is a suitcase and trunk.
And the only time he'll be satisfied is when he's all drunk.
4. Oh mother tell your children not to do what I have done.
Spend your lives in sin and misery in the House of the Rising Sun.
5. Well, I got one foot on the platform, the other foot on the train.
I'm goin' back to New Orleans to wear that ball and chain.
6. Well, there is a house in New Orleans they call the Rising Sun.
And it's been the ruin of many a poor boy and God I know I'm one.

FRANKIE DLOUHÁN

1.   C   F   C
Kolik je smutného, když mraky černé jdou
                  G⁷ F   C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
                                  F   C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
                  G⁷ F   C
za čas odletěl, každý zapomněl.

- R:**   G⁷   F   C
Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán, po Státech toulal se jen sám
                  F   C   G⁷
a že byl veselej, tak každej měl ho rád,
                  F   C   Am
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
                  F   G⁷   F   G⁷   C
a každej, kdo s ním chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál. **R.**
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl. **R.**

FRANTIŠEK

- G** **C**
1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Em **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Am **Hm**
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Am **D**
jmenoval se František Dobrota.

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která, když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

- C** **D** **C**
R: Balabambam, balabambam,
C **D** **C**
Balabambam, balabambam,
C **D** **C**
Balabambam, balabambam,
Am **D**
a kolem rybníka vysázet topoly.

3. František udělal všechno, co mu řekla, balabambam, balabambam
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

GRÓNSKÁ PÍSNIČKA

D Em A⁷ D

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem.
\: My bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskyma. :\
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc.
\: Na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :\
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky.
\: Medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :\
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě,
zaklepe na íglů hlavní medvěd:
\: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu.“ :\
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději.
\: Smíchem se otrásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :\
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů.
\: My bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :\

GUANTANAMO

- A** **E**
1. Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
A
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd.
E
Třpytí se bodáky, hlavně a tankové pásy,
E⁷ **A**
víří bílý písek vyprahlých, slaných cest.
- A** **E** **A**
R: Guantanamo hejá, Guantanamo, Guantanamo hejá, Guantanamo.
E **E⁷** **A**
Guantanamo hejá, Guantanamo, Guantanamo hejá, Guantanamo.
2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd.
Bodáky, tanky a vojáci Spojených států
víří bílý písek vyprahlých, slaných cest. **R.**
3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
na polích zraje třtina a schne sláma.
Moře se valí a příboj se tříští o skály,
harmonika zpívá písničku Guantanamo. **R.**

HAŮ, BÍLOU PLÁNÍ

k památce českého polárního badatele Jana Eskymo Welzla

Dm **Cm**
R: Haů, bílou plání, věčnou pustinou
Dm **E⁷** **A** **A⁷**
letí řada saní, vlci v patách jim jsou.
Dm **G**
Haů, kdo se zpozdí, toho dostanou,
C **Gm F Gm Dm A⁷ Dm**
těch pár zbylých kostí sněhy za va nou.
C
A: K snídani je kousek mrože.
B: Cože?
A: Mrože!
B: Mrože?
A: Bóže...
C[#]
B: K obědu dvě suchý tresky.
A: To je hezký!
B: Třesky plesky!
D
A: Ale k večeři nic není.
D[#]
B: To je pěkný nadělení!
E
A: Proto sníme,
F
B: proto sníme,
F[#]
A: proto sníme,
G
B: proto sníme
A **A⁷**
A+B: Psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení, psí spřežení.

R.

HEJ TETO!

- Am C**
1. Měl jsem hlídat tetě křečka,
G D
dala mi ho se slovy, ať u mě chvíli přečká.
Ale křečka uhlídati,
nelze jen tak lehce, obzvláště, když se vám moc nechce.
Po pokoji ať si běhá,
na gauč jsem si lehnul, vzápětí se ani nehnul.
Tlačilo mě do zad kromě
polštářů i cosi, už se vidím tetu prosit:

- F C**
R: Hej teto, já ho zabil,
E Am
už se to nestane, jo, ten už asi nevstane.
Hej teto, nekřič na mě,
já ho prostě neviděl, už dost jsem se nestyděl!
F C E Am F C E E⁷
Hej teto...

2. Tak jsem kouknul, co mě tlačí,
seděl jsem jenom na televizním ovladači,
ale křeččí švitoření
slyšet není, jenom zvláštní smrad se line od topení.
Zase se mi dech zatajil,
spečeného křečka bych před tetou neobhájil.
A dřív než tam sebou seknu,
měl bych asi vymyslet, jak tetě potom řeknu: **R.**
3. Hej teto, já ho fakt zabil,
ten bídák sežral magnet a k topení se přitavil.
Hej teto, co na to říci?
Můžeš si ho maximálně připnout na lednici. **R.**

HO HO WATANAY

INDIÁNSKÁ UKOLÉBAVKA

- D**   **C**   **D**
1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
                  C   **G**   **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

- D**   **C**   **D**
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
                  C   **G**   **D**
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná. **R.**
3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání. **R.**
4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá. **R.**

HOLUBÍ DŮM

- Em D C^{maj} Hm⁷ Em D C^{maj} Hm⁷ Em**
1. Zpí vám ptákům a zvláště holubům, stával v údolí mém starý dům.
G D G D G Em D C^{maj} Hm⁷ Em
Ptáků houf zaléтал ke krovům, měl jsem rád holubích křídel šum.
Vlídna dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.

- Am⁷ D⁷ G Em Am⁷ D⁷ G**
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví? Míval stáj roubenou, bílý štít.
Am⁷ D⁷ G Em Am⁷ Hm⁷ Em D Em
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.
Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatriš ztracené údolí. **R.**

Zpívám ptákům a zvláště holubům, stával v údolí mém starý dům.

HONKY TONKY BLUES

D⁽⁷⁾

Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

G⁷ **D⁽⁷⁾**

každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

A⁷ **G⁷** **D⁽⁷⁾** **G⁷** **D⁽⁷⁾**

honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

F^{#7} **Hm** **F^{#7}** **Hm**

Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,

E **E^{dim}** **E⁷** **A⁷**

když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

HUDSONSKÝ ŠÍFY

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený, jako já, jó jako já,
 Am C G Am
 kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
 Am G
 Am G Am
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná.
 Ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho
- F Am G Am G Am G Am**
R: Ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dřívě dohrabem! jo-ho-ho, jo-ho-ho
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků, jako já, jó jako já,
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná.
 Kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho **R.**
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad, jako já, jó jako já,
 kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho
6. Kdo chce zhebnout třeba zítra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó jako já,
 kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá. jo-ho-ho **R.**

CHAJDA MALÁ

- A D A D E⁷ A**
1. \: V dáli za horama stojí chajda malá. :\
- D A E⁷ A (A⁷)**
- \: Pod ní teče řeka, nad ní černá skála, :\
2. \: Přišla velká voda, vzala chajdu malou. :\
- \: Teď dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :\
3. \: Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji. :\
- \: Tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :\
4. \: Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou. :\
- \: Dřív, než jaro přijde, postavíme novou. :\

CHALOUPKA

1. Vystavím si skromnou chaloupku,
D⁷ G
všecko čistě, jako na sloupku,
G C G D⁷ G
stromoví a křoví vřkol ní, budou dávat chládek k ovění.
D⁷ G D⁷ G
Odtud nedaleko k háji, besídku si spletu s májí,
G C G D⁷ G
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
2. V chlívkú bude s kozou kravička a u sroubku z drnu lavička,
stáj a ovčín v jednom pořadí, pod kolnou pak orní nářadí.
Stodůlka a šest kroků sáze, vřkol plot a kousek hráze,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
3. Na zahrádce mimo zeliny, budou také vonné květiny,
podzim rozličného ovoce, bude víc a víc rok po roce.
Ptactvo bude houští cvrčet a potůček veskrz hrčet,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
4. na dvorečku kurník kulatý, pro svou radost kvočnu s kuřaty,
kachnám, husám a vši drůbeži, sama budeš sypat večeri.
Něco pro dům, něco v Praze, na trhu se prodává-vavalo draze,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
5. Jizbu prostou, sklípek klenutý, na mléko a soudek přepnutý,
z něhož, když k nám známí doskočí, džbánek čerstvého se natočí.
A v komůrce bude lůže, ve kterém se dvě směstnat může,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam povedu.
6. Jestli se ti to tak zalíbí, pak tě hoch tvůj vroucně políbí,
pak se zeptá, budeš-li jej chtít, byt' i o vše přišel, ráda mít.
A až potom budem' svoji, pak nás žádný nerozdvojí,
až to všechno řádně dovedu, pak tě dívčinko tam odvedu.

CHODÍM PO BROADWAYI

D

1. Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

A⁷

chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

D D⁷ G Gm

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,

D A⁷ D

po Broadwayi hladov sem a tam.

D

- R:** Singi jau, jau, jupi jupi jau,

A⁷

singi jau, jau, jupi, jupi jau,

D D⁷ G Gm

singi jau, jau, jupi, jau, jau jupi,

D A⁷ D

singi jau, jau, jupi, jupi jau.

2. \: Práci nedostanu, černou kůži mám, :\
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám. **R.**

3. \: Moje černé děti mají stále hlad, :\
moje černé děti, černé děti, moje děti mají stále hlad. **R.**

4. \: A já pevně věřím, že zas přijde den, :\
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas černocho bude svoboden. **R.**

JARO

- Am C G Am**
1. My čekali jaro a zatím přišel mráz.
C G Am
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Am C G Am
Z těžkých, černých mraků se stále sypal sníh
C G Am
a vánice sílí v poryvech ledových.
- C G Dm G**
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá, do sýpek se raděj' už nikdo nedívá.
C G Dm G Am
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíž.
2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.
Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdi naší zkratkou, je tam velký sráz,
a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj!
3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já klobouk sňal.
4. Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

JDOU PO MNĚ, JDOU

1. Býval jsem chudý, jak kostelní myš,
D G D
F#m Hm A
na půdě půdy jsem míval svou skrýš.
G D A Hm
\: Pak jednou v létě, řek' jsem si: bať,
G D A D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :\

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.
\: Zlato jak zlato, dolar, či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :\

R1: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D
tma jako v pytli je v celách Sing Sing. jé, jé

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt.
\: Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :\

4. Však půl roku na to řekla mi: Dost.
Tobě došlo zlato, mně trpělivost.
\: Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš.
Tak jsem na cestě a chudý, jak veš. :\ **R1.**

5. Teď ve státě Utahžiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen.
\: Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :\

R2: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing Sing. jé, jé

JEDNOU BUDEM DÁL

WE SHALL OVERCOME

C F C F C

1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
F G Am D⁷ G G⁷
jednou budem dál, já vím.

C F C F G Am

- R:** Ó, jen víru mít, doufat a jít,
C F C G⁷ C
jednou budem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás,...
3. Jednou přijde mír,...

1. We shall overcome, we shall overcome,
we shall overcome some day.

- R:** Oh, deep in my heart I do believe,
we shall overcome some day.

2. We shall live in peace,...
3. We'll go hand in hand,...

JINÉ TO NEBUDE

- Em**   **C**   **G**   **H⁷**
1. Zdá se mi, jako bych házel hrách na stěnu,
Em   **C**   **G**   **H⁷**
ať dělám, co dělám, včerejšek nedoženu.
Am   **Em**
A to, co mi zítřek přinese,
Am   **E^{dim}**   **H⁷**
skryto je za tmavým závěsem.

Sloka za slokou a refrén k refrénu,
někde z dálky slyším houkat sirénu.
Nebe hvězdama je poseto,
kde se touláš, moje Markéto?

- Em**   **Am**   **H⁷**
R1: Jiné to nebude
Em   **Am**   **H⁷**
děkuju ti osude
Em   **Am**
za všechno, co se stalo,
C
co nám na dně šálku
H⁷
po vypití kávy zůstalo.

- 2.** Vítr to, co navál, sice odvane,
ale všechny naše slzy, ty jsou někde scho-
vané,
no a ten, kdo je tam počítá,
ten ví nejlíp, jak je láska složitá.

Slova jsou jak suché třísky do pecí,
škrtněš sirkou a už nelze utéci.
Všude samý prach a bodláčí,
lidem to fakt jednou nestačí. **R1.**

- 3.** Za obzorem v dálce jedou kombajny,
postavme se kamarádi do lajny.
Jeden rok a nebo už jen den,
na koho to slovo padne, půjde ven.

S počasím a pitomcema nervu se,
to jsou ta moje dlouhá léta v cirkuse.
Ať už horor nebo pohádku,
čtu to všechno pěkně řádek po řádku.

- R2:** Pozpátku to nepude,
děkuju ti osude,
za všechno, co se stalo,
co nám na dně šálku
po vypití kávy zůstalo.

Em   **Am**   **H⁷**
Jiný to, nebude, děkuju ti osude. (4×)
Jiný to, finýto.

JOŽIN Z BAŽIN

- Em**   **H⁷**   **Em**
1. Jedu takhle tábořit Škodou sto na Oravu.
   H⁷   **Em**
Spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
D⁷   **G**   **D⁷**   **G**   **H⁷**
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Em   **H⁷**   **Em** **D⁷**
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo žin.

- G**   **G^{dim}** **D⁷**
R1: Jožin z bažin močálem se plíží,
   G
Jožin z bažin k vesnici se blíží.
   G^{dim} **D⁷**
Jožin z bažin už si zuby brousí,
   G
Jožin z bažin kouše, saje rdousí.
C   **G**   **D⁷**   **G**
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
C   **G**   **D⁷**   **G** **H⁷**
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou, cestou na Vizovice.
Přivítal mě předseda, řek mi u slivovice:
„Živého, či mrtvého, Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD.“ **R1.**
3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl. **R2.**

- R2:** Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí.
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin, tady je s ním amen.
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé love, prodám já ho do zoo.

KDE JSOU

G   **C**
R1: Kde jsou, kdepak jsou
          G **Em** **D** **G** **D**
naše velkolepý plány?
Kde jsou, kdepak jsou –
na hřbitově zakopány.

F   **C**   **D⁴** **D**
1. Sedíš tu tiše, jako pěna,
F   **C**   **D⁴** **D**
žijem svůj život, no jak se říká – do ztracena.
G   **C**
Kde jsou, kdepak jsou
          G **Em** **D** **G** **D**
naše velkolepý plány?

R2: Kde jsou, kdepak jsou
naše velkolepý plány?
Kde jsou, kdepak jsou
písně nikdy už nedopsány?

2. Život byl prima a neměl chybu,
teď je mi zima a nemám ani na Malibu.
Kde jsou, kdepak jsou
naše velkolepý plány?

KDYŽ JSEM BYL CHLAPEC MALEJ

D

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
G D
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
A⁷ D D⁷ G D A⁷ D (D⁷)
a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a ted' táhnu zpět.
Kdybych si ale v světě moh' ještě něco přát,
tak slyšet zase svýho tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem.
A když mně bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
to když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA

- Am**   **C**   **G**   **C**
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dm   **Am**   **E**   **F** **G** **C** **G**
vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola, la, la, la,
Am   **E⁷** **Am**
jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti, ti, ti, ti
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila, la, la, la,
Jakpak se vám líbila, la, la, la?
No nic moc extra nebyla.

KOČKA NA OKNĚ

C C^{#dim} G E⁷ Am D⁷ G D⁷
Lalalalá lala, lalalalá lala, lala, la, lalalá la.

G

Na okně seděla kočka, byl horký letní den,

D⁷

na okně seděla kočka a koukala se ven,
byl horký letní den a kdekdo chodil bos,

G G^{#dim} D⁷

na okně seděla kočka venku zpí val kos.

G

Hm E

Byl horký letní den a celý svět se smál

Am

D⁷

a mně veselý sen se pod jabloní zdál

G

E⁷

a celý svět se smál, vidím to jako dnes,

Am E

Am

D⁷

G

na okně seděla kočka a venku štěkal pes.

KOMETA

Am

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela.

Dm G⁷

Zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E⁷

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem.
My už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Am Dm

- R1:** O vodě, o trávě, o lese,

G⁷ C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am Dm

o lásce, o zradě, o světě

E E⁷ Am

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka, člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje. **R.** Na na na...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf,
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příští přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

- R2:** O vodě, o trávě, o lese,

o smrti, se kterou smířit nejde se,

o lásce, o zradě, o světě,

bude to písnička o nás a kometě...

KRAJINA POSEDLÁ TMOU

- 1.** Krajina posedlá tmou, vzpomínky do sedla zvou,
G C G C G C G C
G D D⁷
nutí mě vrátit se tam, kde budu navěky sám.
D⁷⁺ G H⁷ Em
Kde místo úsměvů tvých, čeká jen řada snů zlých
C C^{#dim} G C G D⁷ G C G
a místo lásky nás dvou, krajina posedlá tmou.
- 2.** Když západ v očích ti plál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě, na každěj pád, jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál a západ v očích ti plál.
- 3.** Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi, Joe, ta nikdy nebude tvou.
Že láska mizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak rád.

LACHTANI

    C   F C Am   G C
R: \: Lach, lach,   lach, lach.   :\

    C   F C Am   G C
1. Jedna lachtaní rodina rozhodla se, že si vyjde do kina.

                                F   C
jeli lodí, metrem, vlakem, a pak tramvají

            Am   G C
a teď u kina Vesmír lachtají.

    G   C   G
Lachtaní úspory dali dohromady,

    G   C   G
koupili si lístky do první řady.

    C   F   C
Táta lachtan řekl: „nebudem třít bídu,“

    Am   G C
a pro každého koupil pytlík arašídů. R.

2. Na jižním pólu je nehezky,
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo, když
zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky,
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů. R.

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla,
nevídaná zlost ho popadla:
„Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med.
Doma zima, tady zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?“
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídů po kině. R.

4. Tahle lachtaní rodina od té doby nechodí už do kina. Lach lach.

LÉTA DOZRÁVÁNÍ

1. D^7 G
Život je pro mne obnošená vesta, vše, co se dalo, dávno už jsem prožil,
 D^7 D^7 G C E^7
teď už mi zbývá jenom jedna cesta: vstříknu si trochu jedu do žil.
 A_m C_m
Pár kapek utrejchu jsem požil a zítra zas si pro změnu,
 G A^7 D^7
v případě, že bych ještě ožil, kulí hlavu proženu.
 G^{dim} D^7 G
To jsem si říkal, když mi bylo dvacet, když nevěděl jsem kudy dál,
 D^7 G G^{dim} C D^7 G
až dobrý přítel vrazil mi pár facek, a pak se to mu se mnou smál.
2. Dva roky na to – to jsem se zas věšel pro tu, co měla oči jako mandle,
co měla pro mě, když jsem se s ní sešel, polibky s chutí cukrkandle.
Pro ni jsem došel k rozhodnutí, že život pes je, buď jak buď,
a nikdo, že mě nedonutí, abych ho žil, když nemám chuť.
Tu opět přítel objevil se náhle, nadávky jeho vyřklé z plných plic
to byly kapky do mé duše zprahlé, a z té mé smrti nebylo zas nic.
3. Až jednou: lehl jsem si na koleje, neb jsem měl v duši zas nějaký zmatek,
ležel jsem dlouho, vlak však stále nejel a pražce tlačily mě do lopatek.
Dobyččí vlak do městských jatek měl ukončit mé trápení,
byl všední den a přece svátek, dobytčí vlak měl zpoždění.
Čekal jsem zdali přítel se mi zjeví, aby mě vyrval smrti ze klína,
nejde a nejde, asi o tom neví, tak jsem se zved a šel jsem do kina.
4. „Život je pro mne obnošená vesta, na jeho nudu právem stěžuju si,“
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se divit musí.
A proto kdo si neví rady, ten ať se smíří s osudem,
my dokaváde budem tady, nikdy říkat nebudem:
„Život je pro mě obnošená vesta, šedá a nudná, jak to račte znát.“
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se musí smát.

LITTLE BIG HORN

Am

1. Tam kde leží Little Big Horn je indiánská zem,

Dm

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Am

Dm

modrý kabáty jezdců stíny dlouhých karabin

Am

A

a z indiánských signálů po nebi letí dým.

A

E

- R:** Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem.

A⁷

D

Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E

A

Am

proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí „Zpátky povel dej!“
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej. **R.**

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín.
Padají jezdcí z koní, výstřely z karabin,
límce modrých kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná. **R.**

4. Pak všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítěznej kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál. **R.**

LOJZA A LÍZA

„Lojzo? Hej, Lojzo!“ „Ano, Lízinko.“
„Dojdeš pro vodu?“ „Už běžím.“
„No proto!“

E   A

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,

E   A   H⁷ E

vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

2. Tak ji ucpi...
...ucpi ji.

11. A čím ji mám sbrousit...
...řekni čím.

3. A čím ji mám ucpat...
...řekni čím.

12. Vem si brousek...
...brousek.

4. Kouskem slámy...
...slámy.

13. Jenže brousek je suchý...
...suchý.

5. Jenže sláma je dlouhá...
...dlouhá.

14. Tak jej namoč...
...smoč ho.

6. Tak ji utni...
...utni ji.

15. A čím ho mám smáčet...
...řekni čím.

7. A čím ji mám utnout...
...řekni čím.

16. Zkus vodu...
...vem si vodu.

8. Sekerou...
...sekerou.

17. A v čem ji mám přinést...
...řekni v čem.

9. Jenže sekera je moc tupá...
...tupá.

18. Vem si vědro...
...vědro.

10. Tak ji nabrus...
...nabrus ji.

19. Vědro má ve dně díru...
...jak hrom.

MAJÁK

\: C F C⁷ F :\

C F C⁷ F C F C⁷ F

1. Když jsi řekla, že už mě máš dost, život šel dál.

C F C⁷ F

Na maléry, na ty já mám nos,

C F G C G⁷

já to tušil, když jsem si tě bral.

C F C⁷

Pak jsem ale viděl svýho kluka,

F F⁷

jak se cuká strážníkovi v rukách,

C F C⁷ G⁷ C F C⁷ F

tak jsem si řek', je to bída, sbalil se a šel hlídat maják.

2. Ten, kdo by si myslel, že tu najdu klid, ten by se splet'.

Jako medvěd opuštěnej žít,

to jsem nechtěl, na to vemte jed!

Já chtěl jenom mít zas klidný spaní,

zapomenout na kluka a na ni,

ted' přemejšlím, jak vzít roha, nade mnou jak čapí noha maják.

C Am G C

R: Ó maják, ó maják, maják, ó maják.

3. Tak si tady v klidu lampy leštím, času mám dost.

Už jsem zapomněl, jak voní štěstí,

a tak občas popadne mě zlost:

já tu jinem lodím světlo dávám,

a má vlastní bárka ztroskotává,

stejně jednou skončím v moři, ať dál si tady hoří maják. **R.**

4. = 1. **R.**

MALÉ ČESKÉ BLUES

ANEB DOPRDELEPRACE

- Dm** **Gm**
1. Koupil jsem kozu, nemam kozu, včera mi chcipla na virozu,
B **A** **Dm**
kdybych koupil kozla, taky by mi hcip, takovy jsem cyp.
A
Do prdele prace!
2. Třešeň v rohu zahrady roky mi nesla, letos uroda na polovinu klesla,
že pry špačci, ja ti dam špačci, snědi spoluobčane.
Do prdele prace!
3. Dřu jak mezek ve zbrojovce, ve volnem čase na zahradě chovam ovce,
Neuwirth chova ryby v akvariu, ma na kontě mega a ja nic.
Do prdele prace!
4. Moje stara, škoda slov, takovy maly Suvorov,
jak mi liskne, tak to třiskne, jak když o traverzu buchne těžky kov.
Do prdele prace!
5. Starší dcera robi v Londonderry, mladší čeká děcko, ale nevi s kerym,
synek sedi, bo byl hlupy, nechal se chytit.
Do prdele prace!
6. Topolanek, jasne jak facka, jezdi si v plavkach do Toskanska.
Ja tak možu na horni splav do Lidečka, tečka.
Do prdele prace!
7. Na posraneho, aj zachod pada, tady je těžka jaka smysluplna rada,
nejlepší bude odložit bendžo a zajit na jedno.
Do restaurace, tak ja du.

rec: Vratim se tak v deset.

MALÉ KOTĚ

D Hm Em A⁷

Malé kotě mňau mňau,

D Hm Em A⁷

spalo v botě mňau, mňau,

D Hm Em A⁷

nehas co tě mňau mňau,

DG DGD

nepá, nepálí.

My jsme kotě mňau, mňau,

spáti v botě mňau, mňau,

po robotě mňau, mňau,

necha, nechali.

A⁷ D

To, co kotě poví, ti jedním pohledem,

A⁷ D A⁷

to my ani slovy povědět nesvedem.

Věz, že kotě mňau, mňau,

co spí v botě mňau, mňau,

to tě potě mňau, mňau,

potě, potěší.

D G D A⁷

Hoši a děvčata pěstujte kořata,

D G D A⁷ D

Země je kulatá a místa je tu dost.

Kotě je solidní, nervy nám uklidní,

nebudem nevlídní a hned nás přejde zlost.

MARIE

capo 5 (originál v F dur)

C E F G

1. Je den, tak pojd', Marie, ven, budeme žít házet šutry do oken.
Je dva necháme doma trucovat, když nechtějí, nemusí, nebudem se vnucovat.
Jémíne. Všechno zlý jednou pomíne, tak Marie, co ti je? **C E F G**

2. Všemocné jsou loutkařovy prsty. Ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý, pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.

3. Je to jed, mazat si kolem huby med a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádié!

4. Marie! Už zase máš tulení sklony, jako loni, slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije, a to mě zabije, a to mě zabije. Jistojistě!

- R:** Já mám Marii rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plicím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím plicím život vdechovat.
C E F G

5. Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství, kde není nikdo nic dlužen.
Prostě jen prosté spříznění duší, aniž by kdokoli cokoli tušil.

6. Na na na na na na . . .

MARNIVÁ SESTŘENICE

- A** **E**
1. Měla vlasy samou loknu jé, jeje,
E⁷ A
ráno přistoupila k oknu jé, jeje,
A⁷ D F⁷
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela
A F[#] H⁷E⁷ A
a na nic víc nemyslela, jé, jé, jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé, jeje,
že si vlasy kulmou kroutí, jé, jeje.
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé, jé, jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé, jeje,
tím pádem je konec krásy, jé, jeje.
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé, jé, jé.
4. O vlasy už nestará se, jé, jeje,
a diví se světa krásě, jé, jeje.
Vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé, jé, jé.

MEDICINMAN

1. **C** **F** **C**
Medicinman přijel právě k vám, medicinman, jen vyložím svůj krám,
F **E⁷** **Am**
medicinman z klobouku strásám prach. Mám pro každého balzám a léky v lahvičkách,
D **G**
tak dej tu ruku s kvěru, ze mě nemusíš mít strach.

2. Medicinman přijel právě z hor, medicinman, tulák a prospektor,
medicinman a mé distinct show. Mám jen starý banjo se starou písničkou,
tak sundej tamten plakát, že se hledá nějaký Joe.

F
R1: Medicinman, co já s tou obstarožní mulou
C **G**
viděl kaňonů a měst a přepychovejch salonů
G⁷ **C** **C⁷**
a divnejch strážců zákonů a dlouhejch, nekonečnejch cest.
F **C**
Jó, žít se dá i s paní smůlou, v tom je ten zakopanej pes.
G **G⁷**
Bejt věčně věků bez šance a koukat na ty prohnance,
C **F C**
jak tahaj z rukávů pět es.

3. Medicinman přijel právě sem, medicinman se svým nákladem,
medicinman, jenom pojd'te blíž, když můj lék ti nepomůže, tak s ním boty zalepíš
a dej tu pušku stranou, než si vážně ublížíš.

R2: Medicinman, to já s tou rozvrzanou károu
i mizení jsem předváděl z hlídanýho lapáku,
já, prodavač dryáků, v sudu jsem Niagaru sjel.
Já a obchodníci s deštěm nikomu nezkřívíme vlas.
Děláme co umíme, pekelně se snažíme
a příště přijedeme zas.

MEZI HORAMI

Gm

1. \: Mezi horami, lipka zelená. :\
B   **F**   **Gm**   **DmGm**
\: Zabili Janka, Janička, Janka, miesto jele ňa. :\

2. \: Keď ho zabili, zamordovali. :\
\: Na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili. :\

3. \: Ej křížu, křížu, ukřížovaný. :\
\: Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. :\

4. \: Tu šla Anička, plakat Janička. :\
\: hned na hrob padla a viac nevstala dobrá Anička. :\

MILENCI V TEXASKÁCH

- D** **Hm G** **HmA⁷**
1. Chodili spolu z velké lásky a sedmnáct jim bylo let.
- D** **Hm G** **Hm**
A do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět.
- G** **Em F#m G** **A⁷**
Ten svět v nich ale viděl pásy, a jak by mohl nevidět?
- D** **Hm G** **Hm**
Vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.
- 2.** A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženi, bez požehnání úřadů.
Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.
- 3.** Ať vám to je, či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé, pro život hledat jízdní řád.
Tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu sešli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

MONTGOMERY

1. D G Em A⁷ D A⁷
Děšť ti holka smáčel vlasy, z tvých očí zbyl prázdný kruh.

D G Em A⁷ D A⁷
Kde je zbytek tvojí krásy, to ví dneska jenom Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony, děšť ti smývá ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál. **R.**

3. Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem, děšť mu slepil vlas jak jíl. **R.**

4. Děšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví.
Lásku měl rád víc než život, to ti nikdy nepoví. **R.**

MORITURI TE SALUTANT

1. Cesta je prach a šperk a udusaná hlína a šedé šmouhy kreslí do vlasů
a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná a pírka touhy z křídel Pegasů.
A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná a pírka touhy z křídel Pegasů.

2. Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma, má v ruce štítky v pase staniol.
\: A z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol. :\

- B: Seržante písek je bílý, jak paže Daniely. Počkejte chvíli, mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění. Seržante mávnou a budem zasvěceni.
Morituri te salutant! Morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídlo holubí.
\: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :\

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka.
\: Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :\

B:

MOTÝL

G

Ona: Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená,

Am

nejím a nezpívám a třesou se mi kolena,

D⁷

G

E

ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím

Am

D⁷

G

a do duše mi padne klid.

On: Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
že lítat z kytky na kytku ho vlastně nebaví,
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ
a jenom pro něj hodlá žít.

D⁷ **G^{#dim}**

D⁷

On: Snad řek jsem víc, než chtěl jsem říct,

G^{#dim} **D⁷****Am** **D⁷**

Ona: to už se stává,

G

F^{#7}

H⁷

D⁷

On: Bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá.

G

On: Že se mi hlava točí,

Ona: za to může šerík snad,

Am

On: a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát,

D⁷

G

E

Am

D⁷

G

Ona: to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím, že láska nedá lidem spát,

E

A⁷

D⁷

G

Oba: že láska nedá, nedá lidem spát.

NADĚJE A TOUHY

capo 3

- G** **C**
1. Přišel jsi odněkud z hor, ještě déšť na kabátku,
Cm **D** **G** **G/F#** **Em** **Em/D**
dvě modrý slunce v očích uprostřed vánočních svátků,
Am **C⁵⁺ H⁷** **Em** **C** **Am**
a řek' jsi: tady budu spát
Cm **D** **G** **D**
a řek' jsi: tady budu spát.

- G**
R: Naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratili svoji víru,
Am **Cm** **D**
život malovanéj v dotazníku, srdce tvarovaný do perníku.
G
Naděje, co pláčou na papíru, touhy lidí, co ztratili svoji víru,
Am **Cm** **D**
lásku milenců až do svítání, na věži, kde lidem po klekání
G **C** **D**
se zastavil čas.

2. Ten čas ti otupil hrot všech myšlenek, které šly s tebou,
co se dnes v koutku krčí a prsty je i v létě zebou.
Snad jen lokty jim narostly víc,
když k ránu slunce vyšlo do ulic.

- Hm⁷** **Bm⁷**
B: Pak víčka sevřená a jen se nedívat,
Am⁷ **D**
vzal si kytaru a zkusil vyzpívat: **R.**

3. Přišel jsi odněkud z hor, říkal jsi, že místa znáš,
kde písničky umírají, když vítr jim potřhal plášť.
A v hlavě z nich nezbylo nic,
když k ránu slunce vyšlo do ulic. **B: R.**

NÁM SE STALO NĚCO PŘEKRÁSNÉHO

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

- C** **Am**
1. Nám se stalo něco překrásného, nám se stalo něco divného,
G **Em** **Am** **F** **C**
našla dívka kluka nešťastného zamilovala se do něho.
2. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

- C** **Am**
R: Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna.
G **F** **G** **C**
Je z toho najednou láska neskutečná.
3. Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný.
Mně se taky zdá, že je tu milo, přibrala jsem kilo za dva dny.
4. Ptali se jí, proč si vyvolila právě toho muže za muže?
Řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.
5. = 2. R. 2×

NÁMĚŠŤ

- D**   **Hm**   **Em**   **A⁷**
1. \: Krásný je vzduch, krásnější je moře. :\
- D**   **H⁷**   **Em**   **A⁷**   **D**   **A⁷**   **D**
- \: Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější? Usměvavé tváře. :\
2. \: Pevný je stůl, pevnější je hora. :\
- \: Co je nejpevnější, co je nejpevnější? Ta člověčí víra. :\
3. \: Pustá je poušť i nebeské dálky. :\
- \: Co je nejpustější, co je nejpustější? Žít život bez lásky. :\
4. \: Mocná je zbraň, mocnější je právo. :\
- \: Co je nejmocnější, co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo. :\
5. \: Velká je zem, šplouchá na ní voda. :\
- \: Co je však největší, co je však největší? Ta lidská svoboda. :\

NĚCO O LÁSCE

- F C F C**
- a. Za ledovou horou a černými lesy je stříbrná řeka a za ní kdesi
F C Dm G⁷
stojí domek bez adresy a bez dechu.
Bydlí v něm nechci říkat víla, ale co na tom, i kdyby byla,
C
před lidmi se trochu skryla a víme o ní hlavně z doslechu.
- Dm G⁷ C Am**
- b. Že lidi rozumné blbnout nutí a není na ni nejmenší spolehnutí,
Dm G⁷ C Em Am
co ji zrovna napadne, to udělá.
Z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky, o ženských nemluvím, tam to platí taky
a urážlivá je a hořko-sladko-kyselá.
- Dm G⁷ C Am Dm G⁷ C**
- c. Genetičtí inženýři lámou její kód, po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají.
Am Dm G⁷ C Am Dm G⁷ C
Strkají hlavy pod vodovod, a pak i oni nakonec podléhají.
- b. A holubicím dál rostou křídla dravců, družstevním rolníkům touha mořeplavců,
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem, tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně, jako my.
- b. Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní, platí i s úroky a nepočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor:
papuče letí pod pohovku, nákupní tašky padaj' na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.
- a. Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a sed'te jak z trestu.
Jen ať si táhne, jak to dělaj vandráci.
Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.
- a. A nesmí vám to nikdy přijít líto. Kupte si auto a cucejte chito,
odreagujte se psychicky.
Protože jestli byste na ni měli myslet, to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.
- b. Převrhňte stůl, opusťte dům, fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče.
Na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá,
ani v žádné jiné zemi na světě.

NECHTE ZVONY ZNÍT

1. C G C
Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
G C
naplněnou spoustou divnejch snů,
F C G Am G
v nich starý kostel modlí se mou touhou
C F B G
a já prosím: nechte zvony znít!
2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vzypívat v ní samotu svých snů,
tys naučil mě polovinu pouhou
a já prosím: nechte zvony znít!
- R:** Em Am
Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
D G
jen zvony ví, co bude dál.
3. Přijde jednou skladatel a básník,
kterej umí sto divnejch snů žít,
má píseň bude růst jak křehkej krápník
\\: a já prosím: nechte zvony znít! :\\ **R.**
4. = 3
A já prosím: nechte zvony znít!

NEMUSÍ BEJT

capo 4

C Fmaj C E

1. Ráno mě probudil křovinořez,

Am D Fmaj C

to soused přivez ho buldozerem.

A co víc, do chodby poblil se pes

a ráno mi nezlepší, že to žere.

Am F C G

A MHD zas plná je čumilů,

Am F D G

jak kdyby písňe o mně chtěli psát.

C Fmaj C E

A další spoj nestihnu jen o chvíli,

Am D Fmaj C

ale i když si stěžuju, mám to tu rád.

G E Am F

R: To není výhrůžka, to není hejt,

C F G C

jen říkám, že to, co je, nemusí bejt.

To není výhrůžka, to není hejt,

jen říkám, že to, co je, nemusí bejt. C FmajFmajC

2. Cheesburgery v mekáči podražily,

nevejdou se mi tři na stravenku.

Dva mám hned snědený a za chvíli

zoufale pojídám free úctenku.

A poslední bus jede mi tak brzo,

že sotva stíhám si dvě pivka dát.

A pěšky domů pak musím mrznout,

ale i když si stěžuju, mám to tu rád. R.

Am ...

3. A kamarád z Floridy prej už neví,

jak novej hurikán pojmenovat.

Já čtu si to a věci se mi jeví,

že i kdy si stěžuju, mám to tu rád. R.

NIAGARA

1.   D   A⁷   D
Na břehu Niagary stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.

                          A⁷   D
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů, až jim půlnoc spadla do klína.

          D   A⁷
R1: Teskně hučí Niagara,

                  D
teskně hučí do noci,

          D⁷   G   D   A⁷   D
\: komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci. :\

R2: Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe, děvče, plout,

\: škoda, že ten přelud krásný nelze obejmout. :\

2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí, i ten nejkrásnější jara květ.
Ten můj kvítek jara vzala Niagara, ta jej nenavrátil nikdy zpět. **R1.**

NOE

refrain: **D A D A** sloka: **G D A D⁷**

R: Už v parku reznou z kyselých dešťů průlezky
a plíce těžknou od zplodin.

Svět čeká na potopu, proto je nehezky,
i Noe je furt bez lodi.

1. Když přišel na úřady žádat o svolení,
by mohl stavbu vykonat,
řekli mu, že už pro něj místo není,
kde by mohla jeho archa stát.
2. Poslední parcelu prý prodali Tescu
za doživotní členství v klubu.
Znáš svoji cenu, má generace stesku,
ve stopách držet krok a nepouštět hubu
3. na špacír, aby snad nemluvila pravdu.
Jsem taky takový, že tam, kam jde dav, jdu,
do sebe zavřený, spoutaný kořeny,
jako že žiju.
4. Předstírám štěstí, od rána budím dojem,
že netrpím a neprožívám nepokoje,
do sebe zavřený dělám,
jako že žiju. **R.**
5. Noe však svoje úsilí nevzdal,
vydal se jednou na horu,
k práci na lodi mu svítila hvězda
a v těle zahříval ho rum.
6. Postavil archu za pár hodin,
sešel z hor lidi do ní zvat:
pojd'te se zachránit do mé lodi,
není čas ztrácet čas, ne, nemusíte se
7. bát. Najednou kolem něj bylo klubko uni
forem, sirény vzduchem zněj, prej zklidni se ma
gore, už ho maj, odvezou ho a nechaj
pod práškama tiše spát.
8. Tak tady v cele spí naděje naše posled
ní, sedm dní bude prý teď špatné poča
sí, jestli se ještě někdy rozední,
propusťte Noeho z basy.

6. 7. 8. R.

OKOŘ

- D** **A⁷** **D**
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama.
A⁷ **D**
Když jdu po ní v létě, samoten na světě, sotva pletu nohama.
G **D** **E** **A⁷**
Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad.
D **A⁷** **D**
Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.
- A⁷** **D** **A⁷** **D**
R: Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát.
A⁷ **D** **A⁷** **D**
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku, o půlnoci chodit strašívat.
G **D** **E** **A⁷**
Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč.
D **A⁷** **D** **A⁷**
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč.
2. Jednoho dne zrána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimmici. **R.**

ORANŽOVÝ EXPRES

C

1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
C⁷ F C
hej, už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
G⁷ C
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker ovzduší,
a pak když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec.

Hello, kam jedeš, tuláku? - Nevím.

Na New York? - Nevím.

Nebo na Nashville? - Nevím. Mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj, djůdá,
djůdá, djůdá, djůdá...

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good bye.

PANE PREZIDENTE

- D** **Em**
1. Pane prezidente, ústavní činiteli,
A⁷ **D**
píšu vám dopis, že moje děti na mě zapomněly.
Jde o syna Karla a mladší dceru Evu,
rok už nenapsali, rok už nepřijeli na návštěvu.
- G** **Am**
R: Vy to pochopíte, vy přece všechno víte,
D⁷ **G**
vy se poradíte, vy to vyřešíte, vy mě zachráníte.
Pane prezidente, já chci jen kousek štěstí,
pro co jiného jsme přeci zvonili klíčema na náměstí. **A**
2. Pane prezidente a ještě stěžuju si,
že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy.
I poštovní známky, i bločky na poznámky,
i telecí plecko, Řecko i Německo, prostě všechno. **R.**
3. Pane prezidente mé České republiky,
oni mě propustili na hodinu s mý fabriky.
Celých třicet roků všechno bylo v cajku,
teď přišli noví mladí a ti tu řadí jak na Klondiku. **R.**
4. Pane prezidente, moje Anežka kdyby žila,
ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu, patrně přizabila.
Řekla by: „Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
víš, co on má starostí s celú tú Evropú, s vesmírem a vůbec všechno.“ **R.**
Pane prezidente...

PÁNU BOHU DO OKEN

A E → H F# → C G

1. Za devatero horami a devatero řekami, leží kraj líbezný, jak z reklamy,
tam pravdě pšenka nekvete, člověk zde vyvinul se z prasete.
Oděni v sametové rubáše, zloději loví zbytky guláše
z plastových talířků kartou ze zlata a při tom poslouchají Poupata.
A tváře se tam nemění, pouze tituly a příjmení
a kdo má peníze vystaví svou mordou u dálnice na billboardu.
Potom řidič vskutku tvrdý chleba má, furt on the road a s lumpama,
učí se všechna hesla zpaměti, a pak ty kecy hustí do dětí.
R: Za co, Pane Bože, za co trestáš tento prostý lid?
Za co, Pane Bože, za co, nechals' nás se napálit?
Za co, Pane Bože, za co, zas čtyry roky v prdeli?
Za co, Pane Bože, za co? Omluv mě, že jsem tak smělý.
2. Mezi pány panuje věčná neshoda, jeden chce z vrchu, tož druhý musí zespoda,
aby ochránil voliče občana před kapitalistickýma zrudama.
Tak jedni kradou pro lidi a druzí od lidí, případné aférky se pod stůl uklidí,
hlavně dodržovat všechny zásady, nejlíp se špína kydá za zády.
Léta už tajím svoji příslušnost v zemi co vyměnila hrubost za slušnost,
bo se mi nelíbí morální předlohy, čili papaláši hrající si na bohy.
Povinné školení pro všechny poslance, lekce planého žvanění lekce arogance
a místo polední debaty z prdu kulička, nechť vzkvétá naše zemička!
R. ... Chceš, abychom trpěli.
3. Nutno ještě říct k tomu všemu, hledá mnohý nešťastník řešení v extrému,
a tak bacha na Rudé koalice, vzpomeňme jaká je po třešních stolice.
Nedávno přišla jedna děsivá zpráva, že se zase valí dělníci, tentokrát zprava,
poznávacím znamením jsou holé hlavy, neznalost dějin a ústavy.
Přesto všechno, co lid v tom kraji zažívá, probírá všechny nepokoje v pajzlu u piva
a stále věří na rytíře z Blaníku, než přijdou zvolil národ vyčkávací taktiku.
Tak si tu pomalu každý svůj život hnije, z úcty k tradici ruka ruku myje,
upřímně řečeno trochu těžko mi je, že nám stačí demo demokracie.
R. ... Tak snad mě někdo odstřelí.

PÁR HAVRANÍCH COPÁNKŮ

LOVE ME TENDER

- G**   **A⁷**   **D⁷**   **G**   **A⁷**   **D⁷**   **G**
- 1.** Pár havraních copánků a tvůj tichý smích, ve dvou jedem do spánku, jeden na saních.
                                 H⁷   **Em** **G⁷** **C**   **Cm**   **G**   **E**   **A⁷**   **D⁷**   **G**
  \ : Cesta tam je voňavá, starý, hodný pán s úsměvem ti podává bílý tulipán. : \
- 2.** Ukrývá se v poupátku malý, něžný sen, sen ti vepsal do plátků sám pan Andersen.
  \ : Krajinou, kde nemrazí zvoní tulipán, pohádkou tě provází starý hodný pán. : \
- 1.** Love me tender, love me sweet, never let me go.
  You have made my life complete and I love you so.
- R:** Love me tender, love me true, all my dreams fulfill.
  For my darling I love you and I always will.
- 2.** Love me tender, love me long, take me to your heart.
  For it's there that I belong and we'll never part. **R.**
- 3.** Love me tender, love me dear, tell me you are mine.
  I'll be yours through all the years, till the end of time. **R.**
- 4.** When at last my dreams come true, darling, this I know:
  happiness will follow you everywhere you go. **R.**

PARTA Z RANČE Y

- D**   **G**   **D**   **A⁷**
1. \: Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon, :\
- D**   **G**   **D**   **A⁷**   **D**
- \: mezi nima jede na koni ten kovboj jménem John. :\
2. \: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej srub, :\
- \: nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Ruth. :\
3. \: Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth, :\
- \: co asi, co asi stalo se, že opustila srub? :\
4. \: Vrátiš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat, :\
- \: tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád. :\
5. \: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej strom, :\
- \: nedávno se na něm oběsil ten kovboj jménem John. :\

POCESTNÝ

- G**   **G⁷**   **C**   **G**
1. Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,
    D⁷   **D^{#dim}** **Em**   **C** **D⁷**   **G**
  \ : sotva přejdeš   jedny hory, hned se najdou jiné. : \
2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek,
  \ : ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. : \
3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,
  \ : ale chudý, ten za nimi v dešti, blátě kluše. : \
4. Ej, co já dbám na té cestě na psoty a sloty,
  \ : jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. : \
5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
  \ : jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. : \
6. A krom toho, až své pouti přejdem a přejdem,
  \ : v jedné hospodě na nocleh pán nepán se sejdem : \

POD DUBEM, ZA DUBEM

Z POHÁDKY LOTRANDO A ZUBEJDA

Am

R: Pod dubem, za dubem, tam si na tě počíváme,

E **Am G⁷**

pod dubem, za dubem, tam tě voškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: „Ruce vzhůru!“ a hned máme peněz fůru,

G **C E**

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo. **R.**

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida. **R.**

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, navzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

POHODA

1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda, že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda.

C **Em** **Am** **C**
Dm **G⁷** **C** **Dm⁷**
Když jsem se ho ptal, jakpak dneska je, říkával: pohoda.

G⁷ **C** **Em** **Am**
Měl malej byt, ženu a dvě děti, v pět vstával do práce

C **Dm⁷** **G⁷** **C**
domů šel v půl třetí, noviny pod paží, cukroví pro děti, zkrátka pohoda.

Dm⁷ **G⁷** **C** **Am**
Po domě se povídalo: ten má asi příjem,

Dm⁷ **G⁷** **C** **Am**
zatímco my nádáváme, vesele si žije

Dm⁷ **G⁷** **C** **Am**
a hlavně paní Šulcová, ze sousedního bytu,

D⁷ **F** **G⁷**
poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.

2. Paní Šulcová psala dopisy, co jsou zvláštní tím, že nemají podpisy
a ty úřade, a ty počti si, kdo, kde a kolik.
Dík paní Šulcové, jejímu dopisu, rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
ač není podpisu, je třeba prošetřit, autor se bojí.

Na Svobodu začali se ptát neznámí páni,
jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,
i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,
lepší na něj dávat pozor, kdo si má bejt jistej?

3. Včera se stěhoval pryč od nás Svoboda na nějakou samotu někde u Náchoda
a já vím určitě, není to náhoda, trochu se bojím.
Že brzo budeme i my hledat samoty k bydlení nastálo, nejen o soboty,
kvůli pár Šulcovejm, no a vím na tudy, o to nestojím.

Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
zjišťuju to ponenáhlou a málo se mi líbí,
že Šulcová je na koni, a proto není náhoda,

Dm⁷ **G⁷** **C** **EmAm** **G⁷** **C** **EmAm** **G⁷** **C**
že lidi zdravím úsměvem a odpovídám pohoda, pohoda, pohoda.

POVÍDEJ

C   **G**   **C**
1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc, než já,
   G   **C**
jestli když večer jdeš spát ti polibek dá,
                 Em   **F**   **C** **G⁷**   **C**
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád.
Nebo's ho nechala jít, když šel s jinou spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

Em C   **D**   **F**   **C**
B: Povídej, jestli se ti po mě stýská když jdeš večer spát,
   D   **F**   **C**
jestli, když večer se blýská nepřestala ses bát.

3. Povídej, ne, já se nevrátím, jdi domů spát.
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
                 Em   **F**   **C**
Povídej, povídej, povídej.

PRAMÍNEK VLASŮ

- A⁷**   **D**   **Hm**   **Em**   **A⁷**
1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
                  D   **Hm**   **Em** **A⁷**
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
                  D   **Hm**   **Em** **A⁷**
pramínek vlasů jí ustřihnu potají.
                  D   **G⁷**   **D**
Komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

- C⁷**   **D**
B: O sny mě připraví teprve svítání,
                  C⁷   **D**
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
                  G⁷   **D**
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
                  B⁷   **A⁷**
nový den nůžkama odstřihne tebe.

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času.

RÁD CHODÍM NA POŠTU

originál v F dur (D dur, capo 3)

G D C G

R1: Rád chodím na poštu nejsem tam jen do počtu,

C G Am D

jsem tam důležitý člen fronty, která trčí ven.

G D C G

Vždy, když se cítím sám, rád na poštu zavítám,

C G Am D G

tam je tolik lidí, že pohnout se mám potíže.

C G C G

1. Za přepážkou paní v letech má razítko gumové

C Em Am D

a občas tiskne tiskárnou z dob první války světové.

Každému, kdo spílá jí, že zas na poště prosral den,

nabídne los stírací, ať uklidní se hazardem. **R1.**

2. Proč je vždy jen jedna z pěti přepážek otevřená
je záhada, co navždy zůstat má tajemstvím zastřená.

Má nejoblíbenější služba je balíček do ruky,

znamená to totiž, že zas budu moct jít na poštu,

jestli ho vůbec doručej', to už je bez záruky.

R2: Já rád chodím na poštu, nejsem tam jen do počtu,
jsem tam důležitý člen fronty, která trčí ven.

Vždy, když tam stepuju, tenhle song si notuju,

mám pak hnedka trochu míň chuť do mozku si vrazit klín.

RODNÉ ÚDOLÍ

D

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

A⁷

každý krok v srdci mém zabolí,

D D⁷ G Gm

zakrátko bude mi všechno cizí,

D A⁷ D

nespatřím své rodné údolí.

D G D A⁷ D

- R:** Zavolám nashledanou, nashledanou, nashledanou rodné údolí.

G D A⁷ D

Zavolám nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád.
Jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát. **R.**

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví?
Nemusel bych ti své sbohem dáti,
moh' bych žít v svém rodném údolí. **R.**

ROSA NA KOLEJÍCH

1. D G^6 $G\#^6 A^6$ D
Tak jako jazyk stále na ráží na vylomený zub,
 G^6 $G\#^6 A^6$ D
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál.

G^6 A^6 Hm
Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou

D^{dim} G^6 $G\#^6 A^6$

krouží podivnej pták,

D

pták nebo mrak.

- D G^6 A^6 D
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,

G^6 A^6 D

vzít do dlaně dálku, zase jednou zkus,

G^6 A^6 D

telegrafní dráty hrajou ti už léta

G^6 $G\#^6 A^6$ $G\#^6 G^6$ D

nekonečně dlouhý, mono tón ní blues.

Je ráno, je ráno!

$G^6 G\#^6 A^6$ $G\#^6 G^6$ D

Nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátku
nosí celej svůj dům
deku a rum. **R.**

ROVNOU, JÓ TADY ROVNOU

1. D D⁷
Tak už jsem ti teda fouk,
G D D⁷
prsten si dej za klobouk,
G D
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
A⁷ D
to ti říkám rovnou.

- R: D D⁷
Rovnou, jó tady rovnou,
G D D⁷
rovnou, jó tady rovnou,
G D
prostě tě pic a nehledej mě víc,
A⁷ D
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smeju stopu svou,
to ti říkám rovnou. **R.**

RUTY ŠUTY ARIZONA, TEXAS

A

1. Šinu si to starým Coloradem,
E7
v tom uslyším výkřik vzdálený,
A A7 D Dm
jedu podle hlasu a k mému úžasu,
A E7 A
leží tam muž k zemi skolený.

R: Ruty šuty Arizona, Texas, (karamba)
ruty šuty Arizona má,
jedu podle hlasu a k mému úžasu
leží tam muž k zemi skolený.

2. Obrátím ho k sobě obličejem,
poznal jsem v něm svého dvojníka.
Tělo jeho bylo probodáno noží,
čerstvá krev mu z rány uniká.

R: Ruty šuty Arizona, Texas, (karamba)
ruty šuty Arizona má,
Tělo jeho bylo probodáno noží,
čerstvá krev mu z rány uniká.

3. Praví ke mně hlasem zmírajícím:
Parde, příteli můj jediný,
byla to jen léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl.

R: Ruty šuty Arizona, Texas, (karamba)
ruty šuty Arizona má,
byla to jen léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl.

RŮŽE Z TEXASU

1. D D^7 G D
Jedu takhle večer stezkou dát koním k řece pít,
 Hm E^7 A^7
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít'.
 D D^7 G D
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím.
 Hm Em A^7 D D^7
Znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

- G D
R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
 Hm E^7 A^7
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 D D^7 G D
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 H^7 Em A^7 D
svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že, půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát. **R.**
3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát.
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát. **R.**
4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když pak večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou. **R.**

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU

- G**   **Em**   **C**   **D⁷**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát?

G   **Em**   **C**   **D⁷**
Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?

G   **Em**   **C**   **D⁷**
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,

C   **G**   **C**   **D⁷** **G**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát?

Řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?

Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kdy ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát?

Řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být?

Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát?

A kde jsou ti vojáci, kde mohou být?

Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,

řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?

Co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

6. = 1.

SANTA LUCIA

- G**   **D⁷**   **C**   **G**
1. Krásná je Neapol, krásná, když svítá,
E   **Am**   **D⁷**   **G**
písní svých mandolín ze snů tě vítá.

- G**   **C**   **D⁷**   **G**
R: \: Píseň tu o mořích svým druhům zpívá,
D⁷   **G**
Santa Lucia, Santa Lucia. :\

2. Krásná je Neapol, když den se stmívá,
rybář tam na březích divné sny mívá. **R.**

SEVERNÍ VÍTR

- D** **Hm**
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
G **D**
jsem chudý, jsem sám, nemocen.
Hm **G** **A⁷** **D** **A⁷**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne a třpytí můj sen.
D **Hm**
Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
G **D**
tam zbytečně budeš mi psát.
Hm **G** **A⁷** **D**
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.
- D⁷** **G** **D** **A⁷**
R: Severní vítr je krutý, počítej láska má s tím.
D **D⁷** **G** **D** **A⁷** **D**
K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
2. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář. **R.**

SLAVÍCI Z MADRIDU

Am Em H⁷ Em

Lalalala, lalala, lalalala, lalala, lalalala, lalala lá,

Am Em H⁷ Em

lalalala, lalala, lalalala, lalala, lalalala, lalala lá.

Em H⁷ Em

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře.

H⁷ Em

Horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.

H⁷ Em

Vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná.

H⁷ Em E⁷

Kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Am Em

- R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

H⁷ Em

nechte mě příjemně snít

Am Em

ve stínu pod fíky, poslouchat slavíky,

H⁷ Em

zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnoha se ve mně zhlídla,
oči, jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád, do nástrah dívčího klína,

někdo má pletky rád, já radši sklenici vína. **R.**

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný.

Mantily, sváteční šaty, oči, jako dvě studny.

Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jako zahrada stinná.

Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína. **R.**

SLUNEČNÝ HROB

E F#m G#m F#m

rec: Usínám a chtěl bych se vrátit o nějaký ten rok zpátky,
bejt zase klukem, kterej si rád hraje a který je s tebou.

1. Zdá se mi, je to moc let,
já byl kluk, kterej chtěl
znáti svět, s tebou jsem si hrál.

Vrátím se a chtěl bych rád
být s tebou, zavzpomínat,
mám teď, ale zprávu zlou.

C#m D#m A G#m F#m

R: Su chá hlína ta dy,

bez kvítí, bez vody,

G#m F#m G#m H

já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.

2. Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů
já teď vím, věrný zůstanu. **R.**

3. = 2. **R.**

rec: Nemohu spát, probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky, bejt zase malým klukem,
který si rád hraje a který je s tebou.

SLUNÍČKO

D A⁷ D A⁷
Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko,
D Em A⁷ D
sedíš tu u cesty, stane se neštěstí,
G A⁷ D
něco tě zajede.

A⁷ D
Elce pelce strejček Nimra koupil šimla v Kadani,
A⁷ D E A⁷
ani nevíš, jak to šimrá, když mi lezeš po dlani.
A⁷ D D⁷ C⁷ H⁷
Podívej se, zvedá krovky asi někam poletí,
Em G^{#dim} D C^{#7} D G A⁷ D
do ne be, či do Stromovky, hádej, hádej, hádej potřetí.

D B⁷ A⁷ D (D⁷)
Nevím, nevím, nemám zdání, počkej s nataženou dlaní..
G D G D
Snad se vrátí za chvíličku, i ty malý popleto,
G G^{#dim} D E⁷B⁷
letí hledat osmou tečku.

D G⁷ D G⁷ D Gm F^{#m}B⁷ D A⁷D
Nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, nevrátí se, tak je to.

S NEBÝVALOU OCHOTOU

WALKIN' BACK TO HAPPINESS

- G** **Em** **4. = 3. R.**
Těžké je být sám, těžké, jak velký prám
Am **D**
a lék na to zná jenom duše příbuzná.
- G** **Em** **G**
1. S nebývalou ochotou, vopáouo jée, 1. Walkin' back to happiness, woopah oh
G **Em** **G** yeah yeah,
skoncoval s mou samotou, vopáouo jée. said goodbye to loneliness, woopah oh
Am **G** yeah yeah.
Měla jsem s ním debatu, I never knew I'd miss you
D **G** Now I know what I must do.
v ní mě pozval na chatu. Walkin' back to happiness,
G **Em** **Am D** **G** I shared with you.
2. Proč nás týden rozdělí, vopáouo jée, 2. I'm making up for things we said, woopah
proč je málo nedělí, vopáouo jée. oh yeah yeah,
trvá to půl života, and mistakes to which they led, woopah
nežli přijde sobota. oh yeah yeah.
Proč nás týden rozdělí to nám nesejí. I souldn't have gone away,
so I'm coming back today.
Walking back to happiness,
I threw away.
- R:** Ani den už bez něj nepřekřám, **R:** Walking back to happiness with you,
G **Am** said farewell to loneliness I knew.
on však dneska podleh' horečkám. Laid aside, foolish pride,
C **G** learnt the truth from tears I cried.
- Rychle vstát, odpírá,
A **D**
myslí se, že umírá.
3. Nikam spolu nejedem, vopáouo jée, 3. Spread the news I'm on my way, woopah
a já jím jed za jedem, vopáouo jée. oh yeah yeah,
Se svým prázdným náručím, all my blues have blown away, woopah oh
za sebe už neručím. yeah yeah.
Nikam spolu nejedem, I'm bringing you love so true,
tak jsem nešťastná. **R.** 'cause that's what I owe to you.
Walking back to happiness,
I shared with you. **R.**
4. = 3. **R.**

SOUDNÝ DEN

Am

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

Am

Em Am

zdál se mi sen, že všechno seberou ti, v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, Měsíc na Zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně, v ten soudný den.

3. Stůj, nechod' dál, času je už málo,
stůj, nechod' dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod' dál, otevři se, skálo, v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to, v ten soudný den.

Am

- B:** Soudí, soudí pány, slouhy,

G

soudí, soudí hříšné touhy,

Am

H E

soudí, soudí, výčet pouhý,

Am

V tom se probudíš, to byl jen sen,

F

v tom se probudíš, to byl jen sen,

Dm

Am E Am

v tom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen.

6. = 1.

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Am F Am E Am
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě: je soudný den!

SPINKEJ

LEAVING ON A JET PLANE

1. Už se končí den, už je čas k spánku,
C F
C F
zdi se barví od červánků,
C Am G
hled', už lampář světla rozsvěcí,
C F
tak si dočti stránku, zavři knížku,
C F
honem hupky do pelíšku,
C Am G
kořata dávno vrní za pecí.

R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
C F
růže kvetou, voní mech,
C Am G
princeznu si Honza bude brát.
C F
Než půlnoc prostře sítě,
C F
na vlásky políbím tě,
C Em G
vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový.
Až se usměje, tak na chvílenku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový. **R.**

1. All my bags are packed,
I'm ready to go.
I'm standing here outside your door,
I hate to wake you up to say goodbye.
But the dawn is breaking,
it is early morn,
the taxi is waiting,
he is blowing his horn,
already I'm so lonsome, I could die.

R: So kiss me and smile for me,
tell me that you'll wait for me.
Hold me like you'll never let me go.
'Cause I'm leavin' on a jet plane
don't know when I'll be back again.
Oh babe, I hate to go!

2. There is so many times
I've let you down,
so many times I've played around.
I tell you now they don't mean a thing.
Every place I'll go
I think of you
every song I sing
I'll sing for you.
When I come back,
I'll bring your wedding ring. **R.**

3. Now the time has
come to leave you,
one more time let me kiss you.
Then close your eyes, I'll be on my way.
Dream about
the days to come,
when I wont have to leave alone,
about the times, I wont have to say: **R.**

SPROSTÝ ADMIN DUŠAN

D dur, capo 3

F B F B

1. U nás v práci máme admina,

F B C⁷

který je abnormálně sprostý:

B C Dm D

zrovna vulgárně tiskárnu proklíná,

Gm C F

tento týden minimálně postý. rec. *A to je teprv pondělí...*

2. U nás v práci máme admina

a ten je sprostý víc, než se sluší.

Když v kanclu něco nejde, jak jít má, tak na ulici
mámy dětem zacpávají uši.

B F C F

- R1:** Měli jste ho slyšet, když se server přehříval,

B F Am Dm

South park proti tomu byl výchovný seriál.

B F A Dm

Pro firmu však Dušan je stěžejní osobou,

B C F

jen díky němu denně odcházíme s širší slovní zásobou.

3. U nás v práci máme admina,

jen včera nikdo klít ho neslyšel.

Pátrali jsme, kde je příčina, bylo to tím,

že včera do práce nepřišel. rec. *A jak nám tu chyběl.*

4. Jen díky adminovi Dušanovi,

je atmosféra ve firmě vždy skvělá.

Ačkoli sám šéf vám sotva poví, co že kromě

nadávání Dušan vlastně dělá. rec. *Fakt těžko říct...* **R.**

- R2:** Měli jste ho vidět, když se router pokazil,

vzteky díru skrz monitor pěstí prorazil.

Pro firmu však Dušan je stěžejní osobou,

jen díky němu denně odcházíme domů nejen my,

ale i celá Praha 4 Michle s širší slovní zásobou.

STÁNKY

- D**   **G**   **D**   **Gm**
1. U stánků na levnou krásu postávaj a smějou se času,
D   **A⁷**   **D**
s cigaretou a holkou, co nemá kam jít.
- G**   **D**   **Gm**
Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den, jak večerní zprávy,
D   **A⁷**   **D**
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.
- G**   **A⁷**
R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
   D   **Gm**
tak málo je, málo je lásky,
D   **A⁷**   **D**
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
2. U stánků na levnou krásu postávat a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

STARÁ ARCHA

R: D   A⁷   D   A⁷   D
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou.
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou.

D   A⁷   D
Archa má cíl, archa má směr, plaví se k Araratu na sever.
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram náramnou.
Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou.

D   A⁷   D
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram, náramnou.

A⁷   D
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram, náramnou.

2. Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku náram, náramnou.
Kázal jim naložit ptáky, savce, kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce, kocábku náram, náramnou. **R.**

3. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram, náramnou,
v tom přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram, náramnou.
Když přistáli, vyložili náklad celý, kocábku náram, náramnou,
ještě, že tu starou, dobrou archu měli, kocábku náram, náramnou. **R.**

STARÝ PŘÍBĚH

D

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas,

A⁷

dnes v noci tiše vytratí se každý z nás,

D D⁷ G G^{#dim} D A⁷ D

mává, mává nám všem svobodná zem.

D

A⁷

- R:** A kdo se bojí vodou jít, ten podle tónů faraónů musí žít,

D D⁷ G G^{#dim} D A⁷ D

mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Až první krůček bude jednou za námi,
už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
mává, mává nám všem svobodná zem.
Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže,
mává, mává nám všem svobodná zem. **R.**

3. Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem svobodná zem. **R.**

STOJÍ HRUŠKA V ŠIRÉM POLI

D A D G A

1. Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená,

D G A Hm D A D

\: pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá. :\

2. Proč má milá dnes pasete z večera do rána?

\: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :\

3. A já pojedu daleko přes vody hluboké,

\: kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké. :\

SVAZ ČESKÝCH BOHÉMŮ

capo 5, originál v F dur

základní riff (pro capo 5)

```
e|-3-~-3-1-3-1-3-1-3-~-3-1-3-1-6-----1-----|
h|-----3-~-3-1-3-1-3---3-~-3-1-3-1-3-1---|
g|-----2-|
```

C

Gm

Dm

R1: Vracím se domů nad ránem, kvalitním vínem omámen,

B

F

C

z přímek se stávají zatáčky, točí se svět, jsem na sračky.

Vedle mě zvrací princezna, nastavím dlaň a požehnám,

pro všechny jasné poselství, tomu se říká přátelství.

1. Mám tisíc otázek a žádnou vzpomínku, skládám si obrázek kámen po kamínku.
Včerejší produkce šla do bezvědomí, nastává dedukce, co na to svědomí.
A už si vzpomínám, já byl jsem na srazu, s kumpány který mám, patříme do svazu,
vlastníme doménu, tak si nás rozklikni, svaz českých bohémů... **R1.**
2. Stačí pár večírků, společně s bohémy, za kterými se táhnou od školy problémy.
V partě je Blekota, Jekota Mekota, dost často hovoříme o smyslu života.
Jako je třeba teď, mám tisíc otázek, na žádnou vzpomínku, si skládám obrázek.
Z těžkých ran lížu se, včera jsme slavili, svatého Vyšuse. **R1.**

R2: Svět zrychluje své otáčky, sousedka peče koláčky.

Hlášen stav nouze nejvyšší, Hapkové volaj Horáčky.

Zástupy českých bohémů vyráží ven do terénu

šavlí z kvalitního vína bojovat proti systému.

C: Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osobo?

Na to nelze říci než „Co je ti do toho?“

Tak jsme se tu všichni sešli, co myslíš, osude?

Na to nelze říci než „Jinak to nebude.“

SVĚT S NÁMA HOUPÁ

C

1. Máš pech a děláš si vrásky,

D G

žena nemluví, kámoš se zdejch.

F C A

Svět s náma houpá, ale já dávno vím,

Dm C G C

že když se smějem, tak houpáme s ním.

2. Sám sedíš doma a vzdycháš,
polykáš prášky a doktor, tvůj doktor je z tebe už pať.

Svět s náma houpá, ale já dávno vím,

že když se smějem, tak houpáme s ním.

3. Pořád šetříš a pořád nic nemáš,
jenom dluhy, zato v dluzích, to seš král.

Tenhle svět s náma houpá, až jde z toho hlava kolem, já to vím,
když se smějem, tak houpáme s ním.

4. Když se mračíš, tak nevidíš pravdu (*rec: a to je zlý*)
pravdu velkou, větší, než je tvůj žal,
tenhle svět s náma houpá, znáš to, houpá jako blázen, to já vím,
když se smějem, tak houpáme s ním.

G C

- B: Náš táta nám říkal:

G

je lepší slzet od smíchu, smíchem, než od zlosti.

F C A

Svět s náma houpá, ale já dávno vím,

Dm C G C

že když se smějem, tak houpáme s ním.

5. Ten kdo vede nás touhletou cestou,
vidí, kdo vzdychá a kdo žije rád.
Proto ať svět s náma houpá, jako bouře s loďkou ve vlnách, já to vím,
když se smějem, tak my houpáme s ním.

ŠATY DĚLAJ ČLOVĚKA

C D⁷G⁷ C D⁷ G⁷C C⁷ F G G⁷ C H⁷

Je to tak, třeba je to k nevíře, že z biskupa putna dělá uhlíře.

Em A^{#dim} Am H⁷ Em A^{#dim} Am H⁷ Em D G G⁷

Je to tak, třeba je to k nevíře, že mnicha dělá kutna krunýř rytíře.

C Dm⁷G⁷ C⁷ F Fm

Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka,

C A⁷ Dm FmC A⁷ D⁷G⁷

kdo je nemá, ať od lidí pranic nečeká.

C Dm⁷G⁷ C⁷ F Fm

Dokavad jsme nahatý, od hlavy až do paty,

C A⁷ Dm Fm C G⁷ C C⁷

nikdo neví, kdo je chudý a kdo je bohatý.

F C A⁷ Dm G Gm A⁷

Podle kabátu se svět měří,

Dm Dm^{7/5}-C A⁷ D⁷ G⁷

lháři ve fra ku, kaž dý věří, protože

C Dm⁷G⁷ C⁷ F Fm

Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka,

C A⁷ Dm Dm^{7/5}-C G⁷ C

kdo v hadrech čeká na štěstí, ten se načeká.

ŠIRÝ PROUD

- C F**
1. Ten širý proud jak přejít mám,
Am Dm G
proč neumím se nad něj vznést,
Em F Em
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
F G C
v něm lásku svou bych chtěla vézt.
2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, Bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.
4. Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásnou klamnou svést,
hled', ruka má teď krvácí.
5. = 1 .

ŠKRHOLA

D   A⁷   D

V pimprlové komedii stalo se,

G   D

že usedla vosa králi na nose,

F^{#7}   H⁷   E⁷   F^{dim}

král se namích' a bóch pěstí do stolu:

D   A⁷   D

„Zavolejte na tu vosu Škrholu!“

Škrhola si řek', že vosu prožene,

sukovicú mohutně se ožene,

a jak tam ta vosa sedí na nose,

bóchne ji a v tu ránu je po vose.

G   D   A⁷   Hm   E⁷   A⁷

Zbývá jen abychom k tomu dodali, že v tu ránu je po vose a po králi.

Chtěl bych radit, nijak vás však nenutím:

Malé věci řešte ruky mávnutím.

Nedopadnete tak, jako Škrhola,

nebudou vás považovat za císaře pána a jeho rodinu...

ŠLAPEJ DÁL

SPIRITUÁL KVINTET

1. Když svý černý tělo necejtíš,
máš týden hlad, žízeň v blátě spíš,
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál. (*Šlapej dál!*)

R1: Jen dál, (*jen dál*) jen dál!
Na zádech v ranci máš jen bídu svou,
tak jen šlapej dál. Šlapej dál!

2. Když máš dřít na šlichtu mizernou,
svý známý v lochu, holku nevěrnou,
můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál. **R1.**
3. Když máš pech toho, kdo nekejvá,
tvejch slavnejch kamarádů ubejvá,
pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál. **R1.**
4. Je nás víc, nemáme zastání,
jen špatnou barvu, špatný vyznání,
černej mrak, který narůstá, šlapej dál.

R2: Jen dál, jen dál!
Na zádech v ranci máš i víru svou,
tak s ní šlapej dál. Šlapej dál!

ŠLAPEJ DÁL

MICHAL TUČNÝ

- F** **C⁷**
1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
F
vlak houká, v kopci je pomalej,
C⁷
tak vstávej, z tý udusaný hlíny,
F
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

- F** **C⁷**
R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
F
tohleto je město proklatý...
C⁷
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
F
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějakej vlak.
Šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak. **R.**

- G** **D⁷**
3. Hej nandej na sebe modrý džíny,
G
vlak houká, v kopci je pomalej.
D⁷
Jed' dál, kam povedou tě šíny,
G
a k našemu městu už se nikdy nevracej. **R.**

TISÍC MIL

1.   G   Em   Am   C
V nohách mám už tisíc mil, stopy déšť a vítr smyl
                  Am   D⁷
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

                  G   Em   Am   C
R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,
                  Am   D⁷   G
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz, modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskej snům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil, má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbývá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění. **R1.**

4. Kousek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy ční k nebesům. **R2.**

TRPASLIČÍ SVATBA

- G** **C** **G** **A** **D⁷**
1. V lese, jó v lese na jehličí, koná se svatba trpasličí,
G **C** **H⁷C** **C^{#dim}** **G** **Em** **A** **D⁷** **G**
žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně, a tak se žení.
Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky, už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

- G** **D** **G** **D**
R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
G **D**
protože láskou hoří i to srdce trpasličí,
G **D**
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,
G **DD⁷**
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

2. Mají tam lásku, jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.
Pijou tam pivo popovický (ale jen malý), Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se. **R.**
3. V lese, jó v lese...

TŘEŠNĚ ZRÁLY

- C**   **G⁷**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
          E⁷   **Am**   **F**   **G⁷** **C**
sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
          G⁷   **Am**   **Dm**   **G⁷**   **C**
A já k horám v dáli, k těm modrej m horám v dáli,
          E⁷   **AmF**   **Dm**   **G⁷**   **C**
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- C** **G⁷**   **Am** **Dm**   **G⁷**   **C**   **E⁷**   **Am**   **Dm⁷** **G⁷** **C**
- R:** Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc se na mě smála, z dálky už se smála,
i z blízka se pak smála a já se taky smál. **R.**
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dávno mě má ráda, prej, abych si ji vzal.
Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,
abych ji měl rád a žil s ní jako král. **R.**
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: Dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál?
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracy, a tý jsem srdce dal. **R.**
5. Tam u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál.
A já k horám v dáli, k těm modrej m horám v dáli
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

TŘEŠNIČKY

- G**   **Am⁷** **D**   **G**   **Am⁷** **D**
1. Když Josef veselku chystal, byl už starý, skoro kmet,
G   **Am⁷****D** **G** **Am⁷** **D**
a dívka Marie čistá, galilejský květ.
2. Jednou se šli spolu projít, Josef nechtěl, ale šel,
vždyť byli jen krátce svoji a vzduch plný včel.
3. Jednou se šli spolu projít, byl červen, třešňí čas,
a jak tam pod stromem stojí, zní Mariin hlas:
4. „Moh' bys, Josítku, prosím, pár třešňí natrhat,
já dítě pod srdcem nosím, a co když má hla?“
- D⁷**
- R:** Tu du dum. . .
5. To Josef si začal rvát vlasy: „Ó, já jsem naletěl,
kdopak moh' setřít asi tvou nevinost pel?“
6. „Víš, já mám trpělivost svatou, ale, to ti povídám,
ať ten, kdo je dítěti tátou, mu podá třešně sám!“
7. A zatímco Josef tu běsní, náhle dětský hlásek slyš:
„Sehni se, milá třešni, k mojí mamince blíž!“
8. A hle, strom se k zemi sklání, Marie trhá s úsměvem
a Josef nemá ani zdání, jak z té šlamastyky ven. **R.**
9. „Můj Bože, já se tolik stydím, ale řekni, Pane náš,
kdy chceš přijít mezi lidi, kdypak narodit se máš?“
10. „Já myslím tak šestého ledna, v době vánoc, v noční čas,
až se zjeví hvězda neposedná, tehdy přijdu mezi vás.“
11. Roky skáčou jako hříbě, ale když se snese sníh,
lidé zpívají si příběh o těch třech a o třešních.

TŘI CITRÓNKY

C Am Dm G⁷

1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,
jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.

C Am Dm G⁷

- R:** Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,

C

zůstaly na hladině.

2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé!“ **R.**
3. A tak se citrónky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále, až na ostrov korálový. **R.**
4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou. **R.**

TŘI KŘÍŽE

Dm   **C**   **Am**

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Dm   **C**   **Dm**

který v drápech má ďábel sám.

C   **Am**

Bílou přídí šalupa „My Grave“

Dm   **C**   **Dm**

míří k útesům, který znám.

F   **C**   **Am**

- R:** Jen tři kříže z bílýho kamení

Dm   **C**   **Dm**

někdo do písku poskládal.

F   **C**   **Am**

Slzy v očích měl a v ruce znavený

Dm   **C**   **Dm**

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“. **R.**

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál. **R.**

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek. . .
rec: „Vím, trestat je lidský, ale odpouštět
božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.“

- R:** Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

U NÁS NA SEVERU

originál v Em

- Am Dm E⁷ Am
1. V Bělském lese toulají se mamuti,
C G C F E⁷
když je neosolíš, tak jsou bez chuti.
C G CF E⁷
Nevěřil bys, kolik to dá roboty,
Am Dm E⁷ Am
zavařovat na kyselou choboty.

- Dm Am
R: Ďura světa v každém směru, co si myslíš, na to seru,
E⁷ Am A⁷
nemluv, bo mě mory beru, tak se žije tady na severu.
Dm Am
Větry fučí ze všech směrů, když není máslo, jíme Heru,
E⁷ AmE⁷ Am
furt dva metry od maléru, tak se žije tu u nás.
Dm Am E⁷ Am E⁷ Am
Na na na na na...

2. Všude kolem ve světě jsou mobily,
u nás nevyroste ani obilí.
Psi se živí výhonkama přesliček,
každá rodina má deset dětiček. **R.**
3. V centru vedle sochy T. G. Masaryka
ze země jak na Islandu voda stříká.
Malí velcí tlustí tencí různé rasy
zadarmo si tady všichni myjou vlasy. **R.**
4. Z Karolíny je vidět do Evropy,
pod Radhoštěm potkáš aj lidoopy.
Po výplatě je tu velmi divoko,
Praha daleko a Pánbůh vysoko. **R.**

VADÍ, NEVADÍ

C **Dm**
Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
G⁷ **C** **G⁷**
hlavně nesmí býti smutno, natož, aby se brečelo...
C **Dm**
Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
G⁷ **C**
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Am C **Am C**
Nemít prachy, nevadí, nemít srdce, vadí,
Am C **Am F G** (**G⁷**)
zažít krachy, nevadí, zažít nudu, jó, to vadí, to vadí.

\: Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :\

VALČÍČEK

R: Tuhle písničku chtěl bych ti láska dát, ať ti každéj den připomíná,
C G⁷ C
C⁷ F C G⁷
\: toho, kdo je tvůj, cí ty jsi a kdo má rád, ať ti každéj den připomíná. :\

- 1.** Kluka jako ty hledám hledám už spoustu let, takový trochu trhlý mý já,
C G⁷ C
C⁷ F C G⁷ C F C
dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá.
- 2.** Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádněj ideál.
Hlavně co uvnitř nosíš a co ukryváš, to je pouto, co vede nás dál. **R.**

VÁLKA RŮŽÍ

- Dm G Dm A**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hey, down, hey down,
Dm Gm Dm A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C Am Dm B A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dm Gm A Dm
je válka růží, derry derry derry down hey down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hey down, hey down,
kdo zabíjí, ten nepláče, derry down.
Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry derry derry down, hey down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hey down, hey down,
dva rody živí jeden hněv, derry down.
Kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancasterům?
Je válka růží, derry derry derry down, hey down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hey down, hey down,
však hlína pije jednu krev, derry down.
Ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down, hey down.

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ

D Hm A G D
1. Někde v dálce cesty končí, každá prý však cíl svůj skrývá.

Hm A G D
Někde v dálce každá má svůj cíl, ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

D A Hm G
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' me dál, vždyť i já

D A G D
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny známe je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad. **R.**

Hm A D
B: Pak na patník poslední napíšu křídou

G D A D A
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.

Hm C
Písně své, co mi v kapsách zbydou

G D A A⁷
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát. **R.**

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA

- C**   **F**   **G⁷**   **C**
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny, zvaný Knecht:

Am   **Dm**   **G⁷**
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft.“
Objednal hned litr rumu, a pak něžně řval:
„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“

- R:**   **C**   **F**   **G⁷**   **C**
\ : Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Am   **Dm**   **G⁷**   **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože :\
R.

2. Brigga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládá se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně z rána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol. **R.**

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávají tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci. **R.**

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
„Místo velryb v grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“ **R.**

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed! **R.**

VESNICKÁ ROMANCE

- A   E   E⁷   A
1. Když pršelo, jen se lilo a tele doma nebylo,
          A⁷   D   A   E⁷   A
jela Anička na kole hledati tele na pole.
2. Na poli tele nebylo, a pršelo, jen se lilo.
Na poli byl jen Pepíček, on jí nabídl deštníček.
3. A za ruce se držíce, došli na okraj vesnice.
Slunce už zase svítilo, nepršelo a nelilo.
4. Andulko, mé dítě, vy se mi tuze líbíte,
spatřila malou rybičku, jak polykala vodičku.
5. A od té doby kdekdo ví, že život není růžový,
že za pecí je tepleji, než ve švestkové aleji.

VINNETOU

- C**   **Am** **Em**   **G⁷**
1. Tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží,
C   **C⁷** **F**   **C**   **Dm⁷** **C**
tam věčný oheň plá, tam není zima zlá.

2. Tam sídlí indián, všem známý rudý pán,
co toužil volnost mít, neváhal pro ni bdít.

- F**   **C**   **Dm** **G⁷**   **C**
B: Čas letí stoletím, tam oheň praská dál,
C⁷ **F**   **C**   **Dm⁷**   **C**
dost možná je to tím, že v knihách pan May psal:

3. Kde sídlí indián, tam šípům směr je dán.
Směr hlídá Vinnetou, bdí nad ním Manitou.

VODA UŽ JE SVAŘENÁ

originál v D moll

Am   **G**   **C**

R: Voda už je svařená, svařila ji Mařena,

D   **E**   **Am**

aby čajem zapila to, co večer vypila.

Am   **G**   **C**

1. Ještě toho večera říkal táta Mařeně:

D   **E**

„Ještě taháš kačera, tak se chovej zodpovědně.“

Řekla na to Mařena: „Neboj, já pít nebudu,
neudělám ostudu, jako, že jsem Mařena.“ **R.**

2. Polovinu oslavy Mařena se nebaví,
to protože po chvíli byli všichni opilí.

Pak přišel Karel z konzumu, v ruce flašku od rumu.

„Ahoj, já jsem Mařena, dej sem toho Morgana!“ **R.**

3. Vzbudila se Mařena, vedle sebe kořena,
v neoprénu oděná, hlava jako praštěná.

Tak zmateně se na sudu od piva posadila:

„Pít už nikdy nebudu“ a vodu na čaj postavila **R.** . . . to, co večer tropila.

VODA, VODĚNKA

PETŘE, PETŘÍČKU Z POHÁDKY S ČERTY NEJSOU ŽERTY

- C G Am F C G**
1. Voda, voděnka, hladí oblázky.

C C⁷

\: Takové je pohlazení,

F Fm C G C

takové je pohlazení od lásky. :\

2. Kdo se té vody jednou napije,
\: ten své srdce neuhlídá,
ten své srdce neuhlídá, ztratí je. :\

3. Větre větríčku, běžíš po poli,
\: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí. :\
(A⁷)

- D A Hm G D A**
4. Když se dvě srdce, šťastně potkají,

D D⁷

\: na voděnce chladné ledy,

G Gm D A D

na voděnce chladné ledy pukají. :\

5. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
\: co bychom se o samotě,
co bychom se o samotě trápili? :\

1. Petře, Petříčku, chlapče rozmilý,
\: my bychom se k sobě tolik,
my bychom se k sobě tolik hodili. :\

2. Větre větríčku, běžíš po poli,
\: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí. :\

3. Voda voděnka, hladí oblázky,
\: takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky. :\

4. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
\: co bychom se o samotě,
co bychom se o samotě trápili? :\

WATERLOO

R: G   D   D⁷
Waterloo, Waterloo, Waterloo, je konec snů,
          G   G⁷   C
tak jako Napoleon tam, ty najdeš jednou sám,
          G   D   G
v životě svým i to svoje Waterloo.

- G   C   G
1. Já hochu znal jsem, jeho jméno Jimmy Ray,
                          A⁷   D
velkej on, měl kolt a ještě větší sen.
          G   C   G
Jednou moc se cenil, když ho ládoval,
                          D   G
že je nebezpečnej pistolnickej král. **R.**
2. Dlouhej Conny, od pultu ho jistě znáš,
jen tu stál a tvářil se jak satanáš.
A náš Jimmy, ten se holt ze zásady pral.
Myslel si, že je všech pistolníků král. **R.**
3. Jedna rána, potom dým se rozplynul,
pomalu Jim střílel, rychle zahynul.
Na pilinách skončil dřív, než se nadál.
Marnej sen, že je Jim pistolnickej král. **R.**

YESTERDAY

VČERA

C **Hm⁷** **E⁷** **Am** **G** **F**
1. Yesterday, all my troubles seemed so far away,
G **C**
now it looks as though they're here to stay,
AmD⁷ **F** **C**
oh I believe in yesterday.

2. Suddenly, I'm not half the man I used to be,
there's a shadow hanging over me,
oh yesterday came suddenly

E **E⁷** **AmG** **F** **Am** **Dm⁷** **G⁷** **C**
R: Why she had to go, I don't know, she wouldn't say
I said something wrong, now I long for yesterday.

3. Yesterday, love was such an easy game to play,
now I need a place to hide away,
oh I believe in yesterday. **R.**

4. = 3.

1. Píšu vám, ještě včera jsem byl blízko vás,
to byl včerejšek, však čas je čas
a já tu sám teď píšu vám.

2. Bohužel, když jsme včera šli tím údolím,
kdo si ve mně, s kým teď zápolím,
řek víc než měl, ach bohužel.

R: Náhlý útěk váš platím dráž, čím méně slz mám.
Pár svých hloupých vět chci vzít zpět a píšu vám.

3. Píšu vám, i když po včerejšku jsem si jist,
že vy nebudete stejně číst,
co sám a sám teď píšu vám. **R.**

ZELENÉ PLÁNĚ

- Am**   **Dm Am E**
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Am Dm C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F G⁷ C A⁷
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dm G⁷ C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán.
Am Dm Am E Am
Rád žiju na ní, v tý plá ni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál.
Až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý, k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám.
Sám, znenadání, v tý pláni zelený.
- F G⁷ C**
B: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F G⁷ C
jenom jako dřív mě žití netěší.
Am Dm
Když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Am Dm H⁷ E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Pak, až se doví z větrnejch stran,
dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak, hned ten ranní, ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní v tý pláni zelený.

ZLATÉ STŘEVÍČKY

D

A⁷

1. Moje střevíčky jsou jako ze zlata, když je mám, připadám si hrozně bohatá.

D

Ty si vezmu jen v onen slavný den, až si sednem do kočáru ty a já.

Moje bílé šaty celé z hedvábí
ty naráz všechny lidi kolem přivábí.
Budu v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

D

Em

- R:** Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojí za to,

A⁷

D

zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou.

D

Em

Jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,

A⁷

D

když ty střevíčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

2. Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas.
V onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech
v onen den. Ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já. **R.**

3. Potom řeknu: „Sbohem, děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svit.“

Sen je vyplněn, přišel onen den,
kdy si sednem do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi hned závidět,
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let.
Budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já. **R.**

ZVEDNĚTE KOTVY

E

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

H⁷

okamžik malý jen, než poplujem dál.

E E⁷ A Am

Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,

E H⁷ E

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.

Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.

Šerif John Stone, šerif John Stone,

moji svobodu vzal šerif John Stone.

4. = 1.

ŽIVOT JE JEN NÁHODA

G B⁷ G
Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá,
E A⁷ G
o tom jen zdá, jak v mém životě vyšla má,
D⁷ G A⁷ AmD⁷
tak šťastná a krásná hvě zda.
G B⁷ G
Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá,
E A⁷ G D⁷ G
že ta hvězda mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá.

Hm F# Hm E⁷
Zdání klame, mimoto každý sen,
D G^{#dim} A⁷ D C D⁷ D⁷⁺
který v noci mí váme, zažene příští den.

G C⁷ G G⁷
Život je jen náhoda, jednou jsi dole jednou nahoře,
C Cm G D⁷ G D⁷
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
G C⁷ G G⁷
Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
C Cm G D⁷ G G⁷
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.

C G C G
Až uvidí v životě zázraky, které jenom láska umí,
A⁷ D D⁷
zlaté ryby vyletí nad mraky, pak porozumí:

G C⁷ G G⁷
Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cm G D⁷ G
láska, že je náhoda a bez ní štěstí není.

ŽÍZNIVÁ

- E**   **G#**   **A**   **Am**
1. Od prvního pohledu zdála jste se milá,
E   **G#**   **A**   **Am**
my jsme ten stůl vepředu, jenž jste si oblíbila.
E   **G#**   **A**   **Am**
Možná vypadáme jako cháska nezletilá,
E   **G#**   **A**   **H**
ale velkou žízeň máme, a proto Vám pějem toto:

- E**   **G#**   **C#m**   **E#**   **A**   **H**   **E**
R: Prosíme, mějte s námi soucit, naše srdce budou tlouci jen, když se napijem.
E   **G#**   **C#m**   **E**   **A**   **H**   **E**
Vypadáme jako vlezlí brouci, avšak mějte soucit slečno, jen kapku přežijem.

2. Vážně Vám to za tím barem nehorázně sluší,
při té Vaší práci s hadrem srdce nám vždy buší.
Říkáte si asi, proč ty smradi dál mě ruší?
Avšak naše stovka s Vaší kasou po setkání dávno pasou. **R.**
3. Na co vy Vám, slečno, od teď byla šála?
Naše vroucí vděčnost v zimě by Vás hrála!
Vidíme to na Vás, že jste jedna z mála,
která chápe, jak to píše v břiše z půllitrové číše. **R.**

rec: Tak teda Kofolu.